



ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ,
ΕΔΩΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΡΓΑΙΝΕΣΑΙ

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ



Η ίδρυση της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντος, ξεκινά από τα δύο αδέρφια, τον Αλέξιο και τον Δαυίδ Κομνηνούς, παιδιά του Σεβαστοκράτορος Μανουήλ, υιού του Ανδρόνικου Β', λίγο μετά την πτώση της Πόλεως από τους Φράγκους το 1204.

Ο Αλέξιος Κομνηνός, γεννήθηκε το 1182, ενώ ο αδελφός του Δαυίδ ένα ή δύο χρόνια μετά. Ύστερα από την εξέγερση εναντίον της οικογενείας Κομνηνών, τα παιδιά φυγαδεύτηκαν στην Ιβηρία, όπου εκεί ήταν η θεία τους Βασίλισσα Θάμαρ.

Με την βοήθεια της θείας τους και ντόπιων κατοίκων, ο Αλέξιος και ο Δαυίδ κατέλαβαν την Τραπεζούντα την οποία οργάνωσαν και οχύρωσαν, καθιστώντας την έδρα της Αυτοκρατορίας τους. Τα δύο αδέρφια πρόσθεσαν στο όνομά τους το επίθετο "Μεγάλος" δημιουργώντας έτσι την Δυναστεία των Μεγαλοκομνηνών. Ο Αλέξιος και ο Δαυίδ καθώς και οι Διάδοχοί τους, θεωρούσαν τους εαυτούς τους διαδόχους και συνεχιστές της Αυτοκρατορίας, γι' αυτό και υιοθέτησαν ως έμβλημα τον Μονοκέφαλο Αετό, και τον τίτλο "Πιστός Βασιλεύς των Ρωμαίων" στις υπογραφές τους. Μετά την κατάληψη της Πόλεως από τον Μιχαήλ Η' Παλαιολόγο το 1261 οι Μεγαλοκομνηνοί υιοθέτησαν τον τίτλο "Πιστός Βασιλεύς και Αυτοκράτωρ πάσης Ανατολής, Ιβηρίας τε και Περατείας". Ιβηρία είναι η σημερινή Γεωργία και Περατεία, η περιοχή της Κριμαίας.

συνέχεια στη σελ. 5

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 121 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος (Καλαντάρης - Κούντουρος) 2017

Κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»



Την βασιλόπιτά του έκοψε ο Σύλλογος μας το Σάββατο 28 Ιανουαρίου στην αίθουσα του Συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα.

Η εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου που σηματοδοτεί και επίσημα την έναρξη των δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας για την νέα χρονιά, πραγματοποιήθηκε με όλη την επισημότητα που απαιτείται παρουσία των επίσημων αρχών του τόπου και των μελών, φίλων και κατοίκων του χωριού που γέμισαν την αίθουσα του Συλλόγου.

Την πύα ευλόγησε και έκοψε ο εκπρόσωπος της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους-Κατερίνης και Πλαταμώνος, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης πατήρ Ιωακείμ Οικονομικός, ο οποίος στο σύντομο χαιρετισμό του, έδωσε τις ευχές του για το νέο έτος ευχαριστώντας το Δ.Σ. του Συλλόγου για την πρόσκληση που του απηύθη για την παρουσία του στην εκδήλωση αυτή, και κλείνοντας τον χαιρετισμό του αναφέρθηκε με τα καλύτερα λόγια για το σημαντικό έργο που επιτελεί ο Σύλλογος «Υψηλάντης» και την μεγάλη προσφορά του στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου και όχι μόνο.

Σύντομο χαιρετισμό απηύθησαν επίσης ο Βουλευτής Ν.Πιερίας κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος, και εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας ο πρόεδρος κ. Βασίλειος Παραδεισόπουλος.

Ο τυχερός της εκδήλωσης, στον οποίο έπεσε το φλουρί, ήταν ο κ. Ιωάννης Αλχαζίδης, και έλαβε από το Δ.Σ. του Συλλόγου ως δώρο ένα χρυσό κόσμημα (Κωνσταντινάτο).

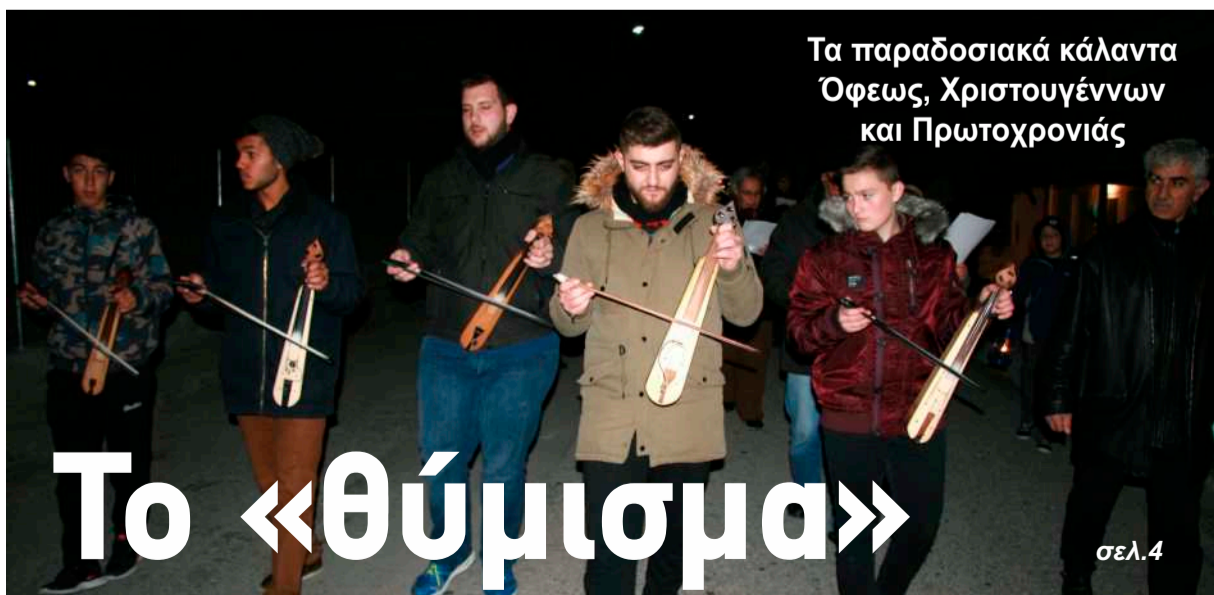
Μετά τους χαιρετισμούς των επισήμων και την διανομή της βασιλόπιτας, ακολούθησε η απονομή του Βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» στους εισαχθέντες μαθητές σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. με Οφίτικη καταγωγή.

Ο Σύλλογός μας καθιέρωσε το βραβείο αυτό το έτος 2000 και έκτοτε απονέμεται κάθε χρόνο στην εκδήλωση αυτή, αποτιόντας ελάχιστο φόρο τιμής στον απόφοιτο του Φροντιστηρίου Τραπεζούντας, αείμνηστο διδάσκαλο «Χρήστο Τερζίδη», ευεργέτη, και αναμορφωτή της Νέας Τραπεζούντας.

Στους βραβευθέντες μαθητές το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε φέτος μαζί με τον έπαινο «Χρήστος Τερζίδης» να δώσει και από ένα βιβλίο του κ. Γεωργίου Σούρλα, τέως Υπουργού και Αντιπροέδρου της Ελληνικής Βουλής με τίτλο «Στα βήματα του Μερού

συνέχεια στη σελ. 5

Τα παραδοσιακά κάλαντα
Όφews, Χριστουγέννων
και Πρωτοχρονιάς



Το «θύμισμα»

σελ.4

Διάθεση του DVD της Ποντιακής Συναυλίας, που διοργάνωσε ο Σύλλογος μας επί ευκαιρίας του εορτασμού των 80 ετών Πολιτιστικής δράσης του.

Ο Μ.Π.Σ Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας διαθέτει προς πώληση το DVD με την Μουσική Εκδήλωση αφιερωμένη στους χορούς και στα τραγούδια του Πόντου που διοργάνωσε πέρυσι τον Ιούνιο στην πλατεία της Νέας Τραπεζούντας επί ευκαιρίας των 80 ετών Πολιτιστικής δράσης και προσφοράς του Συλλόγου.

Για πρώτη φορά στην Πιερία έγινε μια αναδρομή στα τραγούδια και στους χορούς του Πόντου και συγκεκριμένα την Παρασκευή 19 Ιουνίου 2009 καταξιωμένοι καλλιτέχνες και τα χορευτικά τμήματα των Συλλόγων ΜΠΣ Αλέξανδρος Υψηλάντης και Εύξεινος Πόντος Κορινού παρουσίασαν ένα πλούσιο μουσικό αφιέρωμα στους χορούς, στα τραγούδια και στα όργανα πολλών περιοχών του Πόντου όπως της Παφρας, της Αργυρούπολης, του Καρς, της Ματσούκας, του Ακ Νταγ Μαντεν, της Κερασούντας της Τραπεζούντας και του Όφης.

Η εκτέλεση των τραγουδιών έγινε με τα παραδοσιακά όργανα που είχε η κάθε περιοχή του Πόντου όπως ο ζουρνάς, το νταούλι, το σιλιάβλι, το αγγεϊόν, ο κεμα-

νός, το ούτι, ο νταϊρές, η λύρα, το κλαρίνο, το με'ν, και το ακορντεόν. Έπαιξαν και τραγούδησαν: Παναγιώτης Ασλανίδης (τραγουδι-λύρα), Γιώτης Γαβριηλίδης (τραγουδι), Πέλα Νικολαΐδου (τραγουδι), Στέργιος Ζιμπλιάδης (τραγουδι), Βασίλης Τοπαλίδης (τραγουδι), Χρήστος Χαραλαμπίδης (τραγουδι), Λευτέρης Ραφαηλίδης (λύρα), Βαγγέλης Παραδεισόπουλος (λύρα - νταϊρέ), Γιώργος Πουλαντζακλής (κεμανέ), Μιχάλης Σιούπης (κλαρίνο), Δημήτρης Παπαδόπουλος (σιλιάβλι-αγγεϊο-ζουρνά), Κώστας Σαχινίδης (ακορντεόν), Βασίλης Κασιούρας (ούτι), Αλέξανδρος Αλχαζίδης (νταούλι), Σταύρος Χαραλαμπίδης (νταούλι), Μπάμπης Ραφαηλίδης (νταούλι).

Την καλλιτεχνική επιμέλεια και διεύθυνση του μουσικοχορευτικού προγράμματος είχε ανάλαβει ο Παναγιώτης Ασλανίδης.

Η βιντεοσκόπηση, ηχοληψία και το μοντάζ έγιναν από επαγγελματίες τεχνικούς.

Το DVD διατίθεται προς πώληση από τον Σύλλογο.

Τηλέφωνα: 6937054415, 6977880540



ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Σείταριδου Γεωρ. Όλα	10 €
Τερζίδης Χρ. Δημήτριος	50 €
Καλαϊτζίδης Ηλίας	100 \$ Αυστρ
Ι.Μονή Υπαπαντής του Κυρίου	20 €
Αδαμίδης Αλ. Βασίλειος	20 €
Σπανός Ηλίας	30 €
Σπανός Γεώργιος	10 €
Σπανού Άννα	10 €
Ζαβριδης Δημήτριος	10 €
Ιωαννίδης Εμ. Χρήστος	10 €
Βασιλειάδης Σάββας	20 €
Εφραιμίδης Μιχαήλ	10 €
Μερτύρης Ιωάννης	25 €
Λυκίδης Αλ. Σταύρος	10 €
Τερζίδης Στ. Ιωάννης	20 €
Εφραιμίδης Π. Μιχάλης	10 €
Τσικοπούλου Γεωργία	10 €
Σείταριδης Ι. Αριστοτέλης	10 €
Κωτίδης Αναστάσιος	10 €
Εφραιμίδης Χαρ. Παναγιώτης	30 €

τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ μας

Γεννήσεις

Την Κυριακή 1 Ιανουαρίου ο Καραντάνας Αθανάσιος και η Μαυρίδου Νικολέττα το γένος Βασιλειάδου απέκτησαν αγόρι.

Απεβίωσαν

Το Σάββατο 7 Ιανουαρίου απεβίωσε η Γαλήνη Πέτσα το γένος Παπαδοπούλου σε ηλικία 80 ετών, κάτοικος Θεσσαλονίκης.

Την Κυριακή 19 Φεβρουαρίου απεβίωσε ο Αβραμίδης Θεοφάνης του Ιωάννη σε ηλικία 74 ετών, κάτοικος Φιλώτα Φλώρινας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Και μην ξεχνάτε να τακτοποιήσετε την συνδρομή σας για τα «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Στους ανταποκριτές μας:

Τερζίδη Αριστείδη τηλ. 23510-91572,

Σταυριανίδη Σταύρο, τηλ. 6973496145.

Στον ταμία του Συλλόγου: Εφραιμίδη Βασίλειο τηλ. 6976806391

Ταχυδρομικώς, με εντολή, με τα στοιχεία: Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας Τ.Θ. 8004 ΤΚ 60100 Κατερίνη Πιερίας.

Μέσω τραπεζών για συνδρομητές εσωτερικού και εξωτερικού στους κάτωθι λογαριασμούς:

Εθνική Τράπεζα Ελλάδας:

373/296174-11

IBAN: GR 6001103730000037329617411

Eurobank Εργασίας:

0026-0210-15-0100477219

IBAN: GR 9402602100000150100477219

Στην κατάθεση μέσω τραπεζών θα πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία του καταθέτη για να αποσταλεί και η σχετική απόδειξη από το ταμείο του Συλλόγου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

και η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας.

Ανακοίνωση Γνωστοποίησης

Αγαπητοί συνδρομητές και συνδρομητρίες της εφημερίδας μας του εξωτερικού, για την καλύτερη εξυπηρέτησή σας, σας γνωστοποιούμε ότι μπορείτε να στέλνετε ηλεκτρονικά την συνδρομή σας στον λογαριασμό του συλλόγου στην Eurobank με αριθμό GR8602602100000151100062169 και αφού προσθέσετε μπροστά από τον λογαριασμό τα στοιχεία BIC!ERBKGR

Από τη Συντονιστική Επιτροπή της Εφημερίδας «Οφίτικα Νέα»

Διακρίσεις και πολλές συμμετοχές το 2016 για το μέλος του συλλόγου μας Δημήτρη Γρηγοριάδη

Οι αγώνες δρόμου στο οποίο συμμετείχε το μέλος του Συλλόγου μας και συγχωριανός μας Δημήτρης Γρηγοριάδης για το έτος 2016 άρχισαν στο Μεσημέρι Έδεσσας και τελείωσαν στο Λιτόχωρο. Το 2016 ήταν η χρονιά που δοκίμασε για πρώτη φορά τις δυνάμεις του σε υπερ-μαραθώνιο αγώνα 80 χιλιομέτρων ο οποίος είχε αφητηρία (στις 04:45 στις 23 Ιουλίου) και τερματισμό (στις 22:57 την ίδια ημέρα) στο Τσεπέλοβο Ζαγορίου. Ο αγώνας διέσχισε το μεγαλύτερο μέρος του ορεινού όγκου της Τύμφης περνώντας από τις τοποθεσίες Αβάλος - Σιάδι Μύγας - Νταβάλιστα - Δρακόλιμνη - Καταφύγιο Αστράκας - Μικρό και Μεγάλο Πάπιγκο - Φαράγγι Βίκου - Μονοδένδρι - Βίτσα - Δίλοφο - Κήποι - Καπέσοβο - Τσεπέλοβο.

Επίσης, ο Δημήτρης Γρηγοριάδης ολοκλήρωσε επιτυχώς 4 μαραθωνίους από τους οποίους οι τρεις ήταν ορεινοί (Όλυμπος και Μέτσοβο) και ένας ασφάλτινος (Θεσσαλονίκη).



ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ" Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr

WEB SITE: www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τερζίδης Αριστείδης

Σείταριδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Φιλολογική επιμέλεια: Ζανέτα Κλεοπάτρα

Σελιδοποίηση: Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιώτης" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

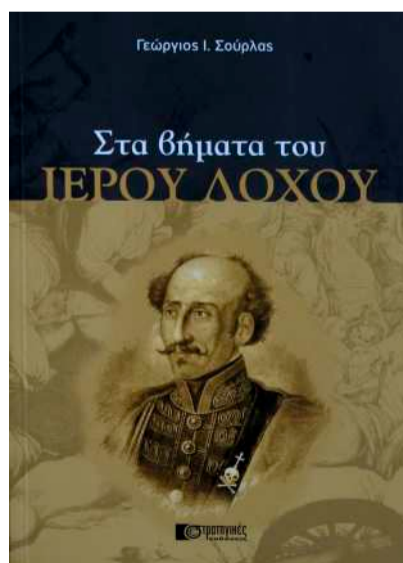
Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"



Παρουσίαση βιβλίου

Αυτό το εξαιρετικό βιβλίο του κ. Γεωργίου Σούρλα με τίτλο «Στα βήματα του Ιερού Λόχου» διατίθεται από τον σύλλογο μας και ευρίσκεται στην δανειστική βιβλιοθήκη του συλλόγου. Για περισσότερες πληροφορίες στην υπεύθυνη βιβλιοθήκης και μέλος του Δ.Σ. κ. Ελένη Αδαμίδου και στον πρόεδρο του Δ.Σ. και Βασίλειο Παραδεισόπουλο.

Κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου

Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Συνέχεια από τη σελ. 1

Λόγου»

Οι μαθητές και μαθήτριες που βραβεύθηκαν φέτος με το βραβείο «Χρήστος Τερζίδης» είναι:

Η **Αλχαζίδου Αθηνά** του Χρήστου και της Παρχαρίδου Ροδούλας, που εισήχθη στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Α.Π.Θ.

Ο **Βασιλειάδης Δημήτριος** του Βασιλείου και της Θεοδώρας Τσατσούλη που εισήχθη στο Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Α.Π.Θ.

Η **Βασιλειάδου Βασιλική** του Κωνσταντίνου και της Φωτιάδου Παρθένας, που εισήχθη στο Φιλοσοφικό-Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Ο **Λάλος Κλεάνθης** του Γεωργίου και της Χαραλαμπίδου Αναστασίας, που εισήχθη στο Τμήμα Γεωπονικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Ο **Θεοδωρίδης Παύλος** του Μωσή και της Παπαδοπούλου Ευδοκίας, που εισήχθη στο Τμήμα Τεχνολογικών Εφαρμογών-Μηχανικών Πληροφορικής του Τ.Ε.Ι. Κεντρικής Μακεδονίας.

Ο **Παπαδόπουλος Γερμανός** του Σταύρου και της Μαρίας, που εισήχθη στο Τμήμα Ψηφιακών Μέσων και Επικοινωνίας του Τ.Ε.Ι. Καστοριάς.

Σχετικό λόγο για την επιτυχία των παιδιών και την αξία των γραμμάτων έκανε η εκπαιδευτικός κ. Πηνελόπη Βέργη-Τσουνίδου τον οποίο και δημοσιεύουμε στη συνέχεια του κειμένου.

Χαιρετισμό απηύθυνε και ο υιός του Χρήστου Τερζίδη κ. Δημήτριος Τερζίδης ευχαριστώντας τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου για την καθιέρωση του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης».

Η εκδήλωση έκλεισε με τα παιδιά του τμήματος εκμάθησης λύρας, τον Αλχαζίδη Πέτρο, Μαυρόπουλο Χρήστο και Μάριο Σεϊταρίδη, που συνόδεψαν με τις λύρες τους την βυζαντινή και παραδοσιακή χορωδία του Συλλόγου μας στο μουσικό πρόγραμμα που ακολούθησε με παραδοσιακά τραγούδια του Πόντου και κάλαντα Πρωτοχρονιάς. Λύρα έπαιξε επίσης και ο Αλχαζίδης Αλέξανδρος και στο νταούλι ήταν ο Αθανασιάδης Δήμος. Το μουσικό πρόγραμμα επιμελήθηκαν οι κ. Λάζαρος Τσορμπατζίδης και κ. Δημήτριος Αμπεριδής, υπεύθυνοι εκμάθησης της χορωδίας και του τμήματος εκμάθησης λύρας αντίστοιχα.

Την εκδήλωση συντόνισε και παρουσίασε με επιτυχία το μέλος του Δ.Σ. κ. Σταυριανίδης Ιωάννης.

Την εκδήλωση τίμησαν επίσης εκτός του Πανοσιολογιάτου πατήρ, Ιωακείμ Οικονομικού, ο σεβαστός πατήρ Δημήτριος Σταυριανίδης, ο βουλευτής Ν. Πιερίας κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος, ο Αντιδήμαρχος του Δήμου Κατερίνης κ. Κυραηλίδης Χρυσόστομος εκπροσωπώντας τον Δήμαρχο κ. Σάββα Χιονίδη, ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Ζανέτας Λεωνίδας, και πολλοί εκπρόσωποι συλλόγων και φορέων του Νομού.

Η ομιλία της κας Πηνελόπης Βέργη - Τσουνίδου

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι, φίλοι του Πολιτιστικού Συλλόγου Ν.Τραπεζούντας Αλέξανδρος Υψηλάντης που με την παρουσία σας τιμάτε την αποψινή εκδήλωση της κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας, αγαπητοί μας πρωτοετείς φοιτητές, Καλή Χρονιά κι Ευλογημένη.

Πολύ στοχευμένα ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας έχει ορίσει στο τέλος του Ιανουαρίου την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας. Έτσι τιμάται τόσο ο Μ. Βασίλειος όσο και οι τρεις Ιεράρχες προστάτες των Γραμμάτων και της Παιδείας, μιας και ταυτόχρονα βραβεύονται και οι πρωτοετείς φοιτητές με οφίτικη καταγωγή.

Εσείς τα παιδιά, οι νέοι ακαδημαϊκοί πολίτες αξίζετε τα θερμά μας συγχαρητήρια και συγχαίρουμε κι εμείς με τη χαρά της επιτυχίας σας. Κοπιάσατε, κουραστήκατε, ξευχητήσατε πάνω στα βιβλία σας και τώρα απολαμβάνετε τη φοιτη-



Μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου με την Αντιπεριφερειάρχη Ν.Πιερίας κ. Σοφία Μαυρίδου στο μέσον της φωτογραφίας.

τική σας ιδιότητα. Μαζί σας καμαρώνουν και χαίρονται και οι γονείς σας γιατί η κάθε επιτυχία του παιδιού δίνει διπλή χαρά στους γονείς.

Αγαπητά μας παιδιά, ό,τι επάγγελμα κι αν κάνετε, όσα πτυχία ή μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους κι αν αποκτήσετε, μην ξεχάσετε να αγωνίζεστε για το "ευ ζειν" δηλ. να μορφωθεί μέσα σας ο Άνθρωπος. Αυτό είναι ένας δια βίου αγώνας. Αυτός είναι ο σκοπός της Παιδείας. Είμαστε ευτυχείς που στην ελληνική Γλώσσα γράφτηκε όχι μόνο η αρχαία ελληνική φιλοσοφία αλλά και το Ευαγγέλιο και η χριστιανική Γραμματεία. Είναι παγκόσμια παρακαταθήκη που ανά πάσα στιγμή μπορούμε να τη σπουδάσουμε, να προβληματιστούμε και να καλλιεργηθούμε. Ως εκπαιδευτικός εύχομαι να νιώσετε την πείνα της ψυχής σας και του πνεύματός σας. Να αφήσετε τα ζαχαρωτά και τα γλειφιτζούρια της υποκοιλιάς που τόσο φανταχτερά μας βομβαρδίζουν από τα Μ.Μ.Ε. και τα Κοινωνικά Μέσα Δικτύωσης. Μην κλείσετε τους υπολογιστές και τα κινητά σας, απλά ανοίξτε άλλο. Θέλει δύναμη, αλλά πιο μεγάλη είναι η δύναμη του μυαλού μας που μας οπλίζει με αποφασιστικότητα και τόλμη.

Ένα ζωντανό και σύγχρονο παράδειγμα τέτοιου ολοκληρωμένου και πνευματικού ανθρώπου είχαμε την τύχη να ζήσουμε στο πρόσωπο του αείμνηστου του Γιάννη Μεγαλόπουλου. Επιτυχημένος επαγγελματίας, πνευματώδης, βαθύς γνώστης της Ιστορίας, ευγενής, ένας αριστοκράτης και τούτο γιατί ο αείμνηστος καλλίεργησε με την παιδεία και τα γράμματα κάθε πτυχή του εσωτερικού του κόσμου. Αποτέλεσμα σε όλους τους τομείς της ζωής του επαγγελματικό, οικογενειακό, κοινωνικό να μεταδίδει μια αύρα την αύρα του Ανθρώπου.

Η παιδεία, οι γνώσεις και η κριτική σας σκέψη θα σας βοηθήσουν με ό,τι κι αν ασχοληθείτε στη ζωή σας να το κάνετε με αγάπη, μεράκι, σεβασμό στον εαυτό σας και στον συνάνθρωπο

Σας ευχόμαστε καλές σπουδές, υγεία και δύναμη στον αγώνα σας για την εκπλήρωση των ονείρων σας!

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ευχαριστεί θερμά την κα. Πηνελόπη Βέργη-Τσουνίδου, τον κ. Κοκκινίδη Χαράλαμπο και την κόρη του Ειρήνη για την ηχητική κάλυψη της εκδήλωσης, και όλους και όλες που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση αυτή.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης»



Η χορωδία του Συλλόγου με τον Αλέξανδρο Αλχαζίδη στη λύρα και τον Αθανασιάδη Δήμο στο νταούλι.



Η κ. Πηνελόπη Βέργη-Τσουνίδου στην ομιλία της και δίπλα της ο κ. Σταυριανίδης Ιωάννης.



Οι μαθητευόμενοι λυράρηδες: Από αριστερά Μάριος Σεϊταρίδης – Χρ. Μαυρόπουλος και Πέτρ. Αλχαζίδης



Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» στον Λάλο Κλεάνθη από τον πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Ζανέτα Λεωνίδα.



Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» στην Αλχαζίδου Αθηνά από τον Πανοσιολογιάτο πατήρ Ιωακείμ Οικονομικό.



Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» στον Βασιλειάδη Δημήτριο από τον βουλευτή Πιερίας κ. Κωνσταντίνο Κουκοδήμο.

Το «θύμισμα»

Τα παραδοσιακά κάλαντα Όφεως, Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς



Τα παραδοσιακά κάλαντα Όφεως, Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς έψαλλαν για μια ακόμη χρονιά τα μέλη των δύο συλλόγων του χωριού μας του «Αλέξανδρου Υψηλάντη» και του Α.Π.Σ. «Εθνικός», σε όλα τα σπίτια των Οφιτών στη Νέα Τραπεζούντα και στην Κατερίνη. Ένα έθιμο φερόμενο από τον αλησμόνητο Όφι, το σποίο οι πρόγονοί μας το έλεγαν: το «θύμισμα», και συνεχίζεται ευλαβικά έως και τις μέρες μας.

Φέτος ειδικά τα μέλη του συλλόγου Υψηλάντης με πολλά παιδιά από τα τμήματα του συλλόγου και όλους τους λυράρηδες και τον μικρό νταουλτσή Γιωργάκη Παπαδόπουλο σχημάτισαν μια μεγάλη ομάδα κρατώντας και τα φαναράκια (φενέρια), όπως έκαναν και οι παππούδες μας της πρώτης γενιάς, και έψαλλαν την παραμονή των Χριστουγέννων τα κάλαντα Όφεως στη Νέα Τραπεζούντα δίνοντας ένα ξεχωριστό χρώμα στο εορταστικό κλίμα των ημερών.



Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ



Αρχιμ. Ιωακείμ Οικονομικός
Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Κίτρους

Συνέχεια από τη σελ. 1

Η Τραπεζούντα, αποτέλεσε την έδρα της Δυναστείας των Μεγαλοκομνηνών και της ομώνυμου Αυτοκρατορίας. Την Τραπεζούντα, ο Ιωάννης Ευγενικός την χαρακτηρίζει ως "πόλις αρχαιοτάτη και των εν τη εώρα πασών αρίστη".

Η Τραπεζούντα μαζί με τα Κοτύωρα και την Κερασούντα, αποτελούσαν αποικία των κατοίκων της Σινώπης. Δημιουργήθηκε από τους κατοίκους της Μιλήτου, όπως μας διασώζει ο Ξενοφών. Η Τραπεζούντα ιδρύθηκε το 756 π. Χ. αλλά η αρχαιολογική σκαπάνη έχει δείξει πως ιδρύθηκε τουλάχιστον έναν αιώνα αργότερα. Στην πόλη αυτή κατέληξαν οι Μύριοι το 400 π.χ επιστρέφοντας από την Περσία, και αντικρίζοντας τη θάλασσα ανεφώνησαν το "θάλαττα, θαλάττα". "Και ήλθον επί θάλατταν εις Τραπεζούντα πόλιν Ελληνίδα οικουμένην εν τω Ευξείνω Πόντω Συνωπέων αποικίαν εν τη Κόλχων χώρα".

Στα χρόνια της Ρωμαϊκής κυριαρχίας στην Τραπεζούντα δημιουργούνται δρόμοι περνώντας μέσα από τις Ποντικές Άλπεις και καταλήγοντας στην πεδιάδα του Πυξίτη και του Ευφράτη.

Στα Βυζαντινά - Ρωμαϊκά χρόνια, η Τραπεζούντα παίζει σημαντικό ρόλο για την προάσπιση των ανατολικών συνόρων. Η σημαντικότερη στιγμή της Τραπεζούντος και γενικά του Πόντου, ήταν με την δημιουργία της Ομώνυμου Αυτοκρατορίας μετά την άλωση της Πόλεως από τους Φράγκους το 1204, για να διαρκέσει μέχρι το 1461.

Η Αυτοκρατορία της Τραπεζούντος είχε την αίσθηση της Κωνσταντινουπολίτικης καταγωγής. Αυτό φαινόταν και από τον τρόπο με τον οποίο οργανώθηκε το Κράτος και οι θεσμοί της.

Οι Αυτοκράτορες της Τραπεζούντος, αποτελούσαν την συνέχεια του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας στην εσχάτια της Μικράς Ασίας. Οι Μεγαλοκομνηνοί, δεν ενδιαφέρονταν μόνο για τις κρατικές υποθέσεις, αλλά και για τις θρησκευτικές. Ιδρύουν και ανακαινίζουν Εκκλησίες και Μοναστήρια στον Πόντο, στα Ιεροσόλυμα, στο Άγιον Όρος. Χαρακτηριστική είναι η Ιερά και Πατριαρχική Μονή Διονυσίου Αγίου Όρους, που ιδρύθηκε από τον Αλέξιο Γ' τον Μεγαλοκομνηνό. Το Ιδρυτικό έγγραφο φέρει την υπογραφή του Αυτοκράτορος Αλεξίου Γ'

Η ίδρυση Εκκλησιών και Μοναστηριών, όπως της Αυτοκρατορικής Εκκλησίας της Αγίας Σοφίας Τραπεζούντος, της Παναγίας της Χρυσοκεφάλου και άλλων, καθώς και η συντήρηση των Ιερών Μονών Παναγίας Σουμελά, Αγίου Ιωάννου Βαζελώνος και Αγίου Γεωργίου Περιστερώτα, δείχνει την οικονομική ευμάρεια που επικρατούσε στην Αυτοκρατορία. Αυτό οφείλονταν στους δρόμους του μεταξίου που περνούσαν μέσα από το Πόντο, αλλά και από το λιμάνι της στο οποίο κατέληγαν εμπορεύματα από τη Μεσοποταμία, την Ινδία και την Περσία.

Στα μέσα του 13ου αιώνα η πόλη της Μασσαλίας, αρχαία ελληνική αποικία, συνάπτει εμπορικές σχέσεις με την Τραπεζούντα. Αυτή η κίνηση έκανε και άλλες πόλεις της Δύσεως να συνάψουν σχέσεις με την Τραπεζούντα και την Αυτοκρατορία. Γι' αυτό και ο γόνος της Τραπεζούντος Μητροπολίτης Νικαίας

ας και μετέπειτα Καρδινάλιος Βησσαρίων θα πεί για την Τραπεζούντα: " Κοινόν εργαστήριο ή εμπορικόν της οικουμένης απάσης".

Η οικονομική ευρωστία της Τραπεζούντος και της Αυτοκρατορίας, έκανε πολλούς κατοίκους από την Κωνσταντινούπολη να καταφύγουν εκεί, αυξάνοντας έτσι τις οικονομικές δραστηριότητες, παρά τα προβλήματα που αντιμετώπισε η πόλη το 1341 με την επιδημία της πανώλης - πανούκλας αποδεκατίζοντας μεγάλο μέρος του πληθυσμού.

Λόγω της οικονομικής αυξήσεως, η Τραπεζούντα είχε την δυνατότητα να διατηρεί στρατό και μάλιστα ισχυρό. Η Αυτοκρατορία, δυτικά συνόρευε με την

τον Αυτοκράτορα να παραδώσει την Τραπεζούντα, για να μην υποστούν όλα όσα υπέστησαν οι κάτοικοι της πόλεως. Ο Δαυίδ ο Μεγαλοκομνηνός πείστηκε και έτσι στις 15 Αυγούστου 1461 ημέρα Παρασκευή η Τραπεζούντα πέφτει στα χέρια των Οθωμανών, καταλύοντας έτσι την Αυτοκρατορία των Μεγαλοκομνηνών.

Ο Τελευταίος Αυτοκράτορας Δαυίδ ο Μεγαλοκομνηνός, μαζί με την οικογένειά του εγκαταστάθηκαν αρχικά στην Αδριανούπολη και στην συνέχεια στις Σέρρες. Αργότερα, ο Σουλτάνος Μωάμεθ Β' ζητά την επιστροφή του Δαυίδ και της οικογένειάς του στην Αδριανούπολη, όπου εκεί βρίσκει τραγικό θάνατο ο ίδιος, τα παιδιά του, εκτός από ένα, και ο ανιψιός που ήταν και νόμιμος διάδοχος του Θρόνου της Τραπεζούντος. Αυτό οφείλονταν στην προδοτική στάση του Γεωργίου Αμοιρούτζη, ο οποίος κατηγορήσε τον Αυτοκράτορα, ότι ετοιμάζει εκστρατεία εναντίον των Οθωμανών. Η μόνη που σώθηκε ήταν η γυναίκα του Αυτοκράτορος, η τελευταία Αυτοκράτειρα της Τραπεζούντος, η οποία πέθανε φτωχή ζώντας σε μία καλύβη κοντά στο Διδυμότειχο.



Αυτοκρατορία της Νικαίας, ανατολικά με την Ιβηρία, και νότια με το Σουλτανάτο του Ικονίου - Ρούμ.

Το 1224, η Τραπεζούντα επί Αυτοκράτορος Ανδρόνικου Α' του Μεγαλοκομνηνού δέχτηκε την επίθεση από τους Σελτζούκους με επικεφαλής τον Μενελίκ, γιό του Σουλτάνου του Ικονίου. Ο Ανδρόνικος Α' ο Μεγαλοκομνηνός οργάνωσε την άμυνα της πόλεως, με αποτέλεσμα να νικηθεί ο Σελτζουκικός Στρατός, ενώ ο γιός του Σουλτάνου πιάστηκε αιχμάλωτος.

Το 1324, η Τραπεζούντα δέχεται μια νέα επίθεση από τους Σελτζούκους. Αυτοκράτορας είναι ο Αλέξιος Β' ο Μεγαλοκομνηνός. Οι Σελτζούκοι ξεκινούν από την Σινώπη και δια θαλάσσης επιτέθηκαν στην πόλη. Ο Αλέξιος Β' κατάφερε να αποκρούσει τη νέα επίθεση. Κατάλαβε όμως ότι η Τραπεζούντα ήταν ευάλωτη από την θάλασσα. Γι' αυτό και οχυρώνει την παραλία με τείχη δημιουργώντας ένα Ναύσταθμο στην περιοχή της Κορδύλης. Λίγα χρόνια μετά, ο εγγονός του Αλέξιος Γ' Μεγαλοκομνηνός εντός των τειχών θα ιδρύσει ένα Μοναστήρι του Αγίου Φωκά, με σκοπό και την άμυνα της πόλεως.

Η Αυτοκρατορία της Τραπεζούντος, μετά από κάποιες συρράξεις και εμφύλιες διαμάχες, φτάνει στο τέλος της. Μετά την άλωση της Πόλεως από τους Οθωμανούς το 1453, περιμένει τη σειρά της. Μετά την κατάλυση του Δεσποτάτου του Μυστρά, έρχεται και η ώρα της Τραπεζούντος και της Αυτοκρατορίας των Μεγαλοκομνηνών. Αυτοκράτορας την περίοδο εκείνη είναι ο Δαυίδ ο Μεγαλοκομνηνός.

Τον Ιούλιο του 1461, ο Οθωμανικός στόλος φτάνει έξω από την Τραπεζούντα. Η πολιορκία κράτησε ένα μήνα. Ο Αυτοκράτορας είχε ένα στρατό από 20.000 άντρες και 30 πλοία. Πρωθυπουργός είναι ο Γεώργιος Αμοιρούτζης. Ο Αμοιρούτζης ζήτησε από

Κατά την διάρκεια της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντος ανήλθαν στο Θρόνο της συνολικά 21 Αυτοκράτορες. Από αυτούς 18 ήταν άντρες και 3 γυναίκες. Αυτοί είναι:

1. Αλέξιος Α' Μεγαλοκομνηνός (1204 - 1222).
2. Ανδρόνικος Α' Γίδων Μεγαλοκομνηνός. (1222 - 1235).
3. Ιωάννης Α' ο Αξούχος Μεγαλοκομνηνός. (1235 - 1238).
4. Μανουήλ Α' Μεγαλοκομνηνός. (1238 - 1263).
5. Ανδρόνικος Β' Μεγαλοκομνηνός. (1263 - 1266).
6. Γεώργιος Α' Μεγαλοκομνηνός. (1266 - 1280).
7. Ιωάννης Β' Μεγαλοκομνηνός (α' βασιλεία 1280 - 1284, β' βασιλεία 1285 - 1297).
8. Θεοδώρα Μεγαλοκομνηνή. (1285).
9. Αλέξιος Β' Μεγαλοκομνηνός. (1297 - 1330).
10. Ανδρόνικος Γ' Μεγαλοκομνηνός. (1330 - 1332).
11. Μανουήλ Β' Μεγαλοκομνηνός. (1332)
12. Βασίλειος Μεγαλοκομνηνός. (1332 - 1340).
13. Ειρήνη Παλαιολογίνα - Μεγαλοκομνηνή. (1340 - 1341).
14. Άννα Αναχουτλού - Μεγαλοκομνηνή. (1341 - 1342).
15. Ιωάννης Γ' Μεγαλοκομνηνός. (1342 - 1344).
16. Μιχαήλ Μεγαλοκομνηνός. (1344 - 1349).
17. Αλέξιος Γ' Μεγαλοκομνηνός. (1349 - 1390).
18. Μανουήλ Γ' Μεγαλοκομνηνός. (1390 - 1417).
19. Αλέξιος Δ' Μεγαλοκομνηνός. (1417 - 1458).
20. Ιωάννης Δ' Μεγαλοκομνηνός. (1429 - 1458).
21. Δαυίδ Μεγαλοκομνηνός. (1458 - 1461).

Η Ιστορία του Κινηματογράφου



της Θεοφανής Τερζίδου

Πτυχιούχος του Τμήματος Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ο κινηματογράφος αποτελεί την έβδομη τέχνη, καθώς περικλείει τις άλλες. Βρίσκεται δίπλα στη γλυπτική, στη ζωγραφική, στον χορό, στην αρχιτεκτονική, στη μουσική και τέλος στη λογοτεχνία. Με το πέρασμα του χρόνου και την ανάπτυξη της τεχνολογίας, άρχισε και η ανοδική πορεία του κινηματογράφου. Εξαιτίας αυτού το κοινό έγινε πιο θερμό απέναντι του, με αποτέλεσμα να εξελίσσεται συνεχώς. Στα μέσα του 19ου αιώνα σημαντική βοήθεια στην εξέλιξη του κινηματογράφου ήταν η ανακάλυψη της φωτογραφίας. Η αρχή έγινε με τις βουβές ασπρόμαυρες ταινίες, στις οποίες αργότερα προστέθηκε ο ήχος. Ακολουθώντας, την εμφάνισή τους έκαναν και οι έγχρωμες ταινίες. Καθώς προχωράμε στο χρόνο νέες καινοτομίες εισήχθησαν όπως τα κινούμενα σχέδια και οι ταινίες 3D (τριδιάστατα γραφικά) στις οποίες οι χαρακτήρες αλλά και τα σκηνικά προβάλλονται σε ρεαλιστικά μεγέθη.

Η αρχή έγινε το 1878 από τον Βρετανό Edward Muybridge, ο οποίος με την βοήθεια της φωτογραφικής μηχανής απεικόνισε ένα άλογο να καλπάζει, αποδεικνύοντας έτσι, πως όταν καλπάζει ένα άλογο υπάρχουν στιγμές που κανένα από τα τέσσερά του πόδια δεν ακουμπάει στο έδαφος. Περίπου την ίδια εποχή ο φυσικός Ετιέν Μαρτέ κατόρθωσε να φωτογραφίσει το πέταγμα ενός πουλιού με φωτογραφική μηχανή η οποία είχε την δυνατότητα να αποτυπώνει 12 στιγμιότυπα ανά λεπτό. Με την γρήγορη εναλλαγή των φωτογραφιών παρατηρήθηκε πως υπήρχε η ψευδαίσθηση της κίνησης. Αυτό λοιπόν και το γεγονός ότι ο Hannibal Goodwin το 1889 δημιούργησε το διάφανο υλικό αποτύπωσης αλλά και η κατασκευή ταινιών που μπορούσαν να αποτυπώσουν πάνω σε αυτό το υλικό μια σειρά από φωτογραφίες, γέννησε και υλοποίησε την ιδέα του κινηματογράφου. Τέλος σημαντικό ρόλο έπαιξε και η συμβολή του Ουίλλιαμ Ντίκσον, ο οποίος εργαζόταν στα εργαστήρια του Τόμας Έντισον. Η εφεύρεση του κινητοσκοπίου συνδύαζε τη φωτογραφία και την τεχνολογία αναπαραστάσης της κίνησης της εικόνας, προβάλλοντας διάτρητο φιλμ των 35 χιλιοστών. Η ανάπτυξη του κινητοσκοπίου βασίστηκε σε προγενέστερες ανακαλύψεις.

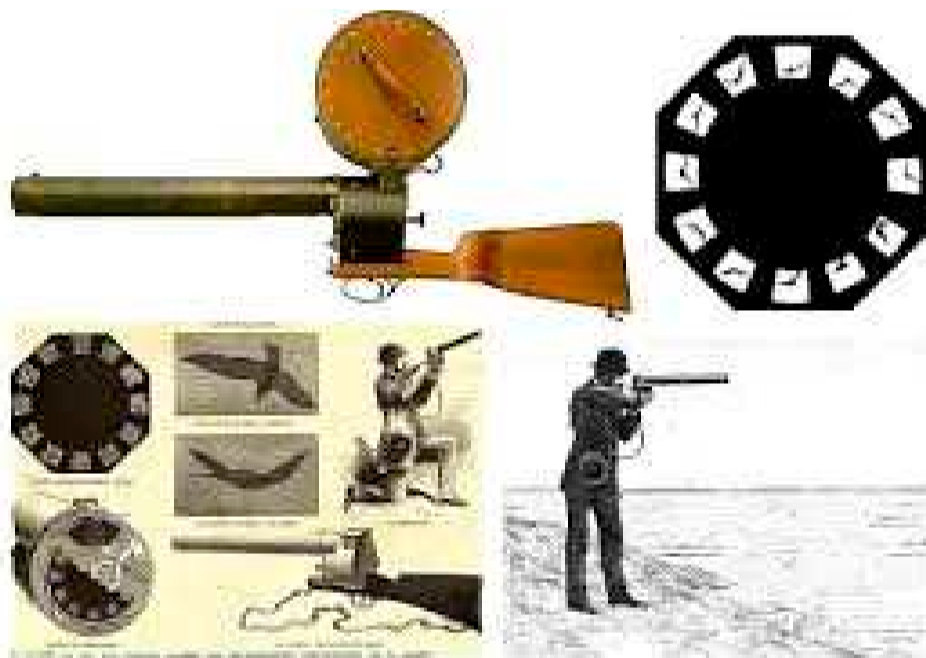
Ο κινηματογράφος έχει σαν αρχή το μετείκασμα του ανθρώπινου ματιού. Η εικόνα, δηλαδή, που σχηματίζεται στον αμφιβληστροειδή από ένα αντικείμενο δεν χάνεται αμέσως, αφού ο εγκέφαλος χρειάζεται χρόνο για να το επεξεργαστεί. Έτσι ο κινηματογράφος βασίστηκε πάνω σε αυτό. Δημιούργησε δηλαδή μια αλληλουχία φωτογραφιών που κινούνται με 24 καρέ το δευτερόλεπτο, όσα μπορεί να αντιληφθεί ο ανθρώπινος εγκέφαλος. Με αυτόν τον τρόπο η μια φωτογραφία διαδέχεται την άλλη πριν προλάβει να εξαφανισθεί το μετείκασμα της μιας εικόνας, για να δημιουργηθεί τελικά μια συνεχής ροή εντυπώσεων δίνοντας έτσι την εντύπωση της κίνησης.

Οι διαστάσεις των φιλμ άλλαξαν κατά καιρούς αφού κατασκευάζονταν νέα και καλύτερα φιλμ. Οι πρώτες μηχανές λήψης λειτουργούσαν με φαρδιές λωρίδες φιλμ για να βγαίνει η σωστή εικόνα στην οθόνη γιατί η ποιότητα των φιλμ ήταν κακή. Οι μηχανές των 35 χιλ. ήταν μεγάλες και βαριές. Βελτιώνοντας λοιπόν, την ποιότητα των φιλμ, οι κατασκευαστές πειραματίστηκαν με μικρότερες μηχανές και μικρότερων δια-

στάσεων φιλμ. Οι διαστάσεις που άλλαξαν τα φιλμ ήταν πέντε: των 8 χιλιοστών, 9.5 χιλιοστών, 35 χιλιοστών και των 16 χιλιοστών. Το 1892 ο Ουίλλιαμ Ντίκσον και ο Τόμας Έντισον χρησιμοποίησαν για πρώτη φορά φιλμ των 35 χιλιοστών. Επικράτησε για αρκετά χρόνια με τις κατάλληλες αλλαγές ώστε να υπάρχει και η δυνατότητα να καταγράφει και τον ήχο.

Μέχρι και σήμερα το χρησιμοποιείται το φιλμ των 35 χιλιοστών στις ταινίες μεγάλου μήκους. Το 1922 η γαλλική εταιρία Πατέ εισήγαγε τα φιλμ των 9.5 χιλιοστών για τις ερασιτεχνικές ταινίες. Χαρακτηριστικό είναι οι τρύπες στη μέση, ανάμεσα στα καρέ, για να είναι πλατύτερα. Το φιλμ των 16 χιλιοστών έκανε την εμφάνισή του ένα χρόνο μετά, το 1923. Χαρακτηριστικά αυτών των φιλμ, ήταν άφλεκτα. Όμως προτιμήθηκε από τους ερασιτέχνες 17.5 χιλιοστών για να μην κόβουν στη μέση τα φιλμ των 35 χιλιοστών. Ακόμα σε πολλές από τις ταινίες που γυρίζονται σήμερα, χρησιμοποιούν τα φιλμ των 16 χιλιοστών. Τέλος το 1930 λόγω του υψηλού κόστους των ταινιών, χρησιμοποιήθηκε το φιλμ των 16 χιλιοστών σε δύο σειρές με καρέ του 1/4. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί το φιλμ των 8 χιλιοστών.

Ο κινηματογράφος ξεκίνησε ως βουβός, αφού οι



Η πρώτη κινηματογραφική κάμερα

αρχικές ταινίες δεν είχαν συγχρονισμένο ηχογραφημένο ήχο και κυρίως διαλόγους, αλλά παρεμβάλλονταν κάρτες στις οποίες ήταν γραμμένοι οι διάλογοι και οι τίτλοι. Ο συγχρονισμός των διαλόγων έγινε μετά το 1920. Ένας από τους πρώτους κινηματογραφιστές, χρησιμοποιώντας την τεχνική της εποχής του ήταν ο Ζορζ Μελιέ. Ήταν μάλιστα, ο πρώτος που εισήγαγε τεχνικές οπτικών εφέ και έφερε τις έγχρωμες ταινίες στο προσκήνιο χρωματίζοντας τα καρέ με το χέρι. Με τις δυνατότητες που υπήρχαν, λοιπόν, άρχισαν να δημιουργούνται πολλοί κινηματογραφικοί χώροι. Με το πέρασμα των χρόνων οι προσπάθειες για να υπάρξουν διάλογοι στις ταινίες ήταν αρκετές. Την επανάσταση όμως, έφερε η Warner Brothers με την ανακάλυψη μιας συσκευής η οποία είχε τη δυνατότητα να συγχρονίζει τη μουσική από ένα δίσκο με την μηχανή προβολής. Η Warner ήταν και η πρώτη εταιρία που κυκλοφόρησε ταινία με διάλογο "The Jazz Singer". Η προσπάθεια για έγχρωμο κινηματογράφο ξεκίνησε όπως προαναφέρθηκε περίπου το 1900. Η επιτυχία και τελειοποίηση ήρθε το 1941. Η μέθοδος ονομάστηκε Monopack Technicolor έχοντας πολύ καλά αποτελέσματα ήταν όμως πολύ ακριβή. Εξαιτίας αυτής της ανακάλυψης κυριάρχησε ο έγχρωμος κινηματογράφος έχοντας μεγάλη επιτυχία στο κοινό.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί πως αίσθηση έκανε και η εμφάνιση των κινουμένων σχεδίων. Οι ταινίες αποτελούνταν από σκίτσα πάνω σε διάφανες επιφάνειες τις οποίες έπειτα τις χρωμάτιζαν. Κάθε σκίτσο έπρεπε να διαφέρει ελάχιστα από το προηγούμενο για να μπορέσουν να φωτογραφηθούν σε ένα ενιαίο φιλμ που όταν ήταν να προβληθεί με ταχύτητα να δημιουργείται η ψευδαίσθηση πως οι χαρακτήρες κινούνται. Η πρώτη ταινία για μικρά παιδιά ήταν η "Fantasmagorie" του Emile Cohl το 1908. Αυτού του

είδους οι ταινίες έγιναν περισσότερο γνωστές από τον Walt Disney ο οποίος το 1937 κινηματογράφησε την πρώτη ταινία κινουμένων σχεδίων μεγάλου μήκους "Η Χιονάτη και οι εφτά νάνοι". Το 1922 ίδρυσε την Walt Disney Pictures με τις ταινίες να κάνουν τεράστια επιτυχία με την καλύτερη ταινία και υποψήφια για Όσκαρ να είναι ακόμα και σήμερα "Η Πεντάμορφη και το Τέρας".

Φυσικά φτάνοντας στο σήμερα οι ταινίες έχουν μια ραγδαία εξέλιξη αφού πλέον οι απαιτήσεις του κοινού είναι πολλές. Έτσι ανακαλύφθηκαν οι ταινίες με τρισδιάστατα γραφικά, οι λεγόμενες 3D. Οι ταινίες πλέον είναι πιο αληθοφανείς με τα αντικείμενα και τους ηθοποιούς να καταλαμβάνουν τον φυσικό τους χώρο μέσα την ταινία. Οι πρώτες ταινίες 3D είναι το «The Power of Love» το 1922, με σκηνοθέτες τους Nat G. Deverich και Harry K. Fairall, το «Jaws» το 1983 και το «Avatar» του James Cameron. Επειδή όμως οι ταινίες ήταν κουραστικές για τους θεατές δημιουργήθηκαν τα ειδικά γυαλιά από την εταιρία IMAX, τα οποία εξασφάλιζαν μια ξεκούραστη παρακολούθηση. Σιγά σιγά, λοιπόν αυτές οι ταινίες έχουν γίνει πλέον οι δημοφιλέστερες με μεγάλο αριθμό θεατών.

Τελειώνοντας είναι καλό να αναφερθούν μερικοί από τους πιο χαρακτηριστικούς και πρωτοπόρους σκηνοθέτες. Αρχίζοντας ο Federico Fellini εγκατέλειψε από νωρίς το σπίνι του, μόλις 12 χρονών για να ακολουθήσει ένα τσίρκο. Στα 17 φεύγει για τη Ρώμη όπου ζει σαν σκιτσογράφος και ύστερα γράφοντας σκετς για καλλιτέχνες του music hall. Το 1946 συνεργάζεται με τον Ρομπέρτο Ροσελίνι. Ακολουθούν πολλά βραβεία όπως τον Χρυσό Λέοντα το 1954 στο Φεστιβάλ της Βενετίας, τέσσερις φορές το Όσκαρ Καλύτερης Ξένης Ταινίας και πολλές άλλες διακρίσεις. Ο Ροσελίνι πέθανε στη Ρώμη τον Οκτώβριο του 1993. Ένας ακόμα πολύ γνωστός σκηνοθέτης είναι ο Alfred Hitchcock. Ξεκίνησε σχεδιάζοντας τους τίτλους αρχής για τις ταινίες ενός κινηματογραφικού στούντιο. Για πρώτη φορά σκηνοθέτησε το 1922 την ταινία "Always Tell Your Wife" όταν ο σκηνοθέτης αρρώστησε και ζητήθηκε από

τον Χίτσκοκ να τον αντικαταστήσει. Στην ουσία η πρώτη του ταινία ήταν το "Αριθμός 13". Ακολούθησαν και άλλες επιτυχίες όπως το "39 Σκαλοπάτια" και το "Σαμποτάζ". Με την έναρξη του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου μετακόμισε στις ΗΠΑ, εκεί όπου κανένας δεν πίστευε σε αυτόν. Ο άνθρωπος που τον εμπιστεύθηκε ήταν ο παραγωγός Ντέιβιντ Ο. Σέλζνικ. Η ταινία "Ρεβέκκα" κέρδισε το Όσκαρ καλύτερης ταινίας, το Όσκαρ όμως το έδωσαν στον παραγωγό και όχι στον σκηνοθέτη. Η ταινία με την οποία έγινε κυρίως γνωστός είναι η "Ψυχώ". Μετά από αυτήν κινηματογραφούσε όλο και πιο αραιά. Είναι γνωστό πως ο ίδιος εμφανίζεται σε όλες του τις ταινίες με ρόλο κομπάρσου. Ο Άλφρεντ Χίτσοκ προτάθηκε έξι φορές για Όσκαρ σκηνοθεσίας αλλά δεν κατάφερε να κερδίσει ποτέ.

Κλείνοντας, ο κινηματογράφος ξεκίνησε δειλά και υπό αμφισβήτηση κατάφερε όμως να κερδίσει έδαφος αποκτώντας φανατικό κοινό. Πλέον οι κινηματογραφικοί χώροι είναι πάρα πολλοί ανά τον κόσμο. Οι ταινίες αυξάνονται και βγαίνουν στους κινηματογράφους σχεδόν καθημερινά ολοένα καινούριες και περισσότερες ταινίες. Μέσα από τις ταινίες δημιουργούνται πρότυπα, περνούν κοινωνικά, πολιτικά μηνύματα. Υπήρξαν μεγάλα ονόματα που η συμβολή τους στην εξέλιξη του κινηματογράφου βοήθησε σημαντικά. Δυστυχώς με την πάροδο του χρόνου και την οικονομική κρίση που μαστίζει τα κινηματογραφικά στούντιο, οι ταινίες έχουν χάσει λίγο από την παλιά αίγλη. Παρ' όλα αυτά ο κινηματογράφος είναι ένας τρόπος ψυχαγωγίας που μπορεί να δέχτηκε πλήγματα αλλά ακόμα είναι σημαντικός για τους λάτρεις των ταινιών.



Το παλιό σχολείο του χθες και οι απαιτήσεις του σήμερα: Πώς μπορεί να γίνει η καθημερινή μελέτη των παιδιών



του Παναγιώτη Σταυριανίδη
Πτυχιούχου του Παιδαγωγικού
Τμήματος του
Πανεπιστημίου Κρήτης

Η μελέτη και ο τρόπος που τα παιδιά μαθαίνουν απασχολεί εδώ και πολλά χρόνια την ελληνική κοινωνία. Από το παλιό αυταρχικό σχολείο των πρώτων χρόνων του 20ού αιώνα, φτάσαμε σήμερα στο σύγχρονο σχολείο των ραγδαίων αλλαγών και των καινοτομιών.

Μια πολύ καλή εικόνα των σχολείων εκείνης της εποχής

αλλά και της γενικότερης νοοτροπίας που υπήρχε για τα γράμματα, τη μελέτη και την στάση των παιδιών απέναντι στο διάβασμα και το σχολείο, την έχει δώσει με πολύ παραστατικό τρόπο σε πολλά έργα του ο πεζογράφος-λογοτέχνης Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, σκιαγραφώντας παράλληλα την ίδια την κοινωνία εκείνων των χρόνων η οποία παρουσιάζει ως προς τις αντιλήψεις πολλές ομοιότητες με τη σημερινή παρόλο που έχει περάσει περίπου ένας αιώνας από τότε. Στο έργο του «ο Τυφλοσύρτης» ο Γεωργούτσος, ένας αμελής μαθητής που φοιτά στην δεύτερη τάξη του Ελληνικού λέει στον δάσκαλό του την ώρα που τον «ραβδίζει» άσπλαχνα με μια λεπτή ράβδο «Τί χτυπάς, δάσκαλε; Τί χτυπάς; (έγόνγγυσεν άρχισας να κλαίη.) [...] Δε μου φταίς τουλόγου σου, δε μου φταίει άλλος κανείς... Φταίνε οι γονιοί μου, που δε θέλουν να με μπαρκάρουν... και μ' αφήνουν, κοτζάμ-γαϊδούρι, να μάθω με τὸ στανιὸ γράμματα...». Στα λόγια του Γεωργούτσου φαίνονται πολλά στοιχεία μιας ολόκληρης κοινωνίας που έβαζε σε πρώτο σιχμό, όπως φαίνεται παραπάνω την επαγγελματική αποκατάσταση (η οποία ήταν σχετική με το επάγγελμα των γονιών) και έπειτα το διάβασμα (το οποίο κατείχε και αυτό σημαίνουσα θέση στις αντιλήψεις). Με σκληρό τρόπο, όμως, το σύστημα τότε, επέβαλλε τους μαθητές σε σκληρές δοκιμασίες προκειμένου να μάθουν το μάθημά τους.

Όμως, το σχολείο εκείνο (όπως φαίνεται και σε πολλά άλλα έργα του μεγάλου αυτού συγγραφέα) δεν ήταν ένα σχολείο που θα μάθαινε εν τέλει γράμματα στους μαθητές αλλά ήταν ένα σχολείο που λειτουργούσε ως σωφρονιστήριο, φυλακή και σταθμός φύλαξης των παιδιών και ο δάσκαλος κρατώντας μια βέργα επιβαλλόταν στους μαθητές καταστρέφοντας την ψυχολογία των μαθητών και καλλιεργώντας μέσα τους τον φόβο. Ο ίδιος ο Παπαδιαμάντης, παρόλο που διαπαιδαγωγήθηκε σε ένα τέτοιο σχολείο στάθηκε κριτικά απέναντι του και στις μεθόδους που χρησιμοποιούσε σε όλα του σχεδόν τα έργα. Και όλα αυτά συνέβαιναν στα πρώτα χρόνια του 20ου αιώνα. Το σχολείο βέβαια, από τότε μέχρι σήμερα έχει περάσει διάφορες φάσεις καθώς τα ιστορικά γεγονότα που συνέβησαν μέσα στον αιώνα άλλαξαν και την κοινωνία, φτάνοντας στο σημερινό πολυπρόσωπο σχολείο των πολιτισμών και των νέων τεχνολογιών που δεν θυμίζει σε τίποτα αυτά τα σχολεία που περιγράφονται παραπάνω. Ο σκο-

πός τους όμως είναι ένας: Η μάθηση και η διαπαιδαγώγηση των μαθητών.

Οι μέθοδοι για να μάθουν οι μαθητές είναι πολλοί. Από τότε μέχρι σήμερα αναζητούμε την χρυσή τομή προκειμένου οι μαθητές να μάθουν όσο το δυνατόν περισσότερα αλλά παράλληλα και χρήσιμα για τη ζωή τους. Σήμερα, πλέον, που άλλαξε η κοινωνία τα παιδιά έχουν περισσότερες υποχρεώσεις. Φροντιστήρια, ιδιαίτερα, μαθήματα αγγλικών, μουσική, αθλήματα... ατελείωτος φόρτος υποχρεώσεων. Τα παιδιά δικαίως αντιδρούν. Δεν θέλουν να διαβάσουν. Περνούν πολλές ώρες στις καρέκλες των σχολείων και στη συνέχεια αναγκάζονται να καθίσουν σε μια καρέκλα και να μελετήσουν. Θέλουν, όμως, να κάνουν πολλά άλλα πράγματα αντί να κάτσουν και να διαβάσουν τα μαθήματά τους για την επόμενη μέρα. Και οι γονείς κάνουν τη συνήθη, διαχρονική ερώτηση: «Διάβασες τα μαθήματα σου;».

Στην άλλη όψη του νομίσματος, είναι λογικό οι γονείς να θέλουν να συμβάλλουν όσο το δυνατό στην καλύτερη μόρφωση των παιδιών τους. Οι ίδιοι, εμπλέκονται και αυτοί ενεργά στη διδακτική διαδικασία μέσω της κατ' οίκον εργασίας, η οποία είναι πολύ σημαντική.

Γιατί είναι σημαντικό άραγε να έχουν τα παιδιά μαθήματα στο σπίτι; Είναι ένα ερώτημα που έχουν πολλοί γονείς. Από την μία πλευρά οι γονείς γνωρίζουν τι μαθαίνει το παιδί τους στο σχολείο τους και από την άλλη, είναι χρήσιμο για τους μαθητές καθώς κατορθώνουν να εδραιώσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητες που έχουν ήδη κατακτήσει στην τάξη καθώς και πλήθος από άλλα οφέλη και δεξιότητες που τους είναι χρήσιμες στην μετέπειτα πορεία τους, είτε επαγγελματική είτε προσωπική.

Το ζήτημα είναι, όμως, οι γονείς με την ανάμειξή τους στην μελέτη των παιδιών δημιουργούν πλήθος προβλημάτων για το ίδιο το παιδί που ενδεχομένως να μην μπορούν να αντιληφθούν. Αρχικά δημιουργείται σύγχυση καθώς οι διδακτικές τεχνικές, που μπορεί να ακολουθούν οι ίδιοι οι γονείς, διαφέρουν από εκείνες που δημιουργούνται στην τάξη και το παιδί χάνει το αίσθημα της ανεξαρτησίας του μειώνοντας παράλληλα την αυτοπεποίθηση, την αυτοεκτίμηση αλλά και την διαδικασία ωρίμανσής του. Έπειτα, ένα άλλο πρόβλημα που ενδεχομένως να δημιουργήσει η εμπλοκή των γονιών στην μελέτη του παιδιού είναι η απαλλαγή από το παιδί της ευθύνης της δουλειάς του. Ο γονιός που αναμειγνύεται υπερβολικά στη μελέτη του παιδιού του εν τέλει φτάνει στο σημείο να ολοκληρώνει εκείνος εργασίες που το παιδί θα ήταν ικανό να ολοκληρώσει μόνο του και πολλές φορές δεν έχει τις παιδαγωγικές γνώσεις, την ψυχραιμία και την υπομονή που διαθέτει ένας δάσκαλος και έτσι, το διάβασμα μετατρέπεται σε πεδίο αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων με αποτέλεσμα η κατ' οίκον εργασία να διαταράσσει σε μεγάλο βαθμό τις ενδοοικογενειακές σχέσεις, δημιουργώντας εντάσεις και αρνητικές στάσεις απέναντι στο διάβασμα και το σχολείο.

Τι μπορούν οι γονείς να κάνουν προκειμένου τα παιδιά τους να μελετούν τα μαθήματά τους αποτελεσματικά

αλλά, παράλληλα σύντομα και ευχάριστα;

Μπορεί να φανεί αμελητέο ή άνευ σημασίας αλλά ένα συγυρισμένο δωμάτιο είναι ένας σημαντικός παράγοντας για την σωστές συνθήκες μελέτης. Χρειάζεται, λοιπόν, ένα τακτοποιημένο δωμάτιο χωρίς πολλά αντικείμενα κυρίως γύρω απ' το γραφείο. Ιδιαίτερα για ένα παιδί με διάσπαση προσοχής ο κανόνας είναι όσο πιο άδειο γραφείο τόσο το καλύτερο για τη συγκέντρωση του παιδιού. Επίσης, καλός φωτισμός αλλά και η ησυχία είναι αναγκαίες συνθήκες για την καλύτερη συγκέντρωση. Γενικά, είναι απαραίτητο να διαθέτει το παιδί ένα δικό του σταθερό χώρο για μελέτη που δεν θα αλλάζει κάθε μέρα.

Άλλος ένας βασικός παράγοντας είναι ο χρόνος. Ώρα κάθε μέρα. Όμως, η ώρα μελέτης διαφέρει από παιδί σε παιδί. Μερικά παιδιά χρειάζονται ένα διάλειμμα μετά το φαγητό ενώ κάποια άλλα κάνουν τις εργασίες τους αμέσως μετά το φαγητό. Γενικά και ο χρόνος θέλει μέτρο καθώς όσο νωρίτερα γίνονται τα μαθήματα των παιδιών τόσο πιο ξεκούραστο και αποτελεσματικό διάβασμα κάνει. Είναι πολύ σημαντικό να μάθουν τα παιδιά από μικρή ηλικία να διαχειρίζονται το χρόνο τους σωστά και να εκτελούν τις υποχρεώσεις τους. Αυτό σημαίνει ότι το παιδί ξεκινά νωρίς την εργασία του και όχι λίγο πριν τον ύπνο.

Το καθημερινό πρόγραμμα για τις εργασίες στο σπίτι είναι σημαντικό, καθώς το παιδί μέσω αυτού μπορεί να ρυθμίζει και τις υπόλοιπες δραστηριότητές του. Ένας καλός προγραμματισμός από το ίδιο το παιδί περιλαμβάνει εκτός από το πότε θα ξεκινήσει την μελέτη του και το πόση ώρα χρειάζεται για να ολοκληρώσει το καθένα μάθημα ξεχωριστά με αποτέλεσμα να μαθαίνει τον τρόπο που θα κατανέμει σωστά το χρόνο που έχει στη διάθεσή του. Επιπλέον στον προγραμματισμό, οφείλει να συμπεριλάβει το φαγητό, τη μελέτη, την ξεκούραση, τη βόλτα και τις όποιες δραστηριότητες ενδεχομένως έχει.

Οι γονείς, ιδιαίτερα για τις πρώτες τάξεις, οφείλουν να επιμένουν στην οργάνωση του προγράμματος του παιδιού και να το βοηθούν. Τηρώντας μια σταθερή ρουτίνα ως προς τη μελέτη μειώνεται κατά πολύ η αναβλητικότητα. Είναι σημαντικό το παιδί να γνωρίζει ότι ο γονέας είναι διαθέσιμος για οποιαδήποτε βοήθεια αλλά είναι ακόμη πιο σημαντικό οι γονείς να μην κάνουν τις εργασίες του παιδιού. Ο αρχαίος φιλόσοφος Σωκράτης χρησιμοποιούσε την «μαιευτική» μέθοδο για τις διδασκαλίες του. Δεν θεωρούσε τον εαυτό του σοφό και πίστευε ότι δεν ξέρει τίποτα. Ο Σωκράτης δεν είχε εκ των προτέρων κάποια άποψη συγκεκριμένη στους διαλόγους του. Στόχος του ήταν να εξαχθεί από τον συνομιλητή η όποια άποψη-γνώση. Η «μαιευτική» μέθοδος έχει την ρίζα της στην μαιευτική επιστήμη. Όπως ακριβώς η μαία, συμπαραστέκεται και βοηθάει την ετοιμόγεννη γυναίκα στον τοκετό έτσι και ο Σωκράτης ισχυριζόταν πως δεν «γέννησε» καμία φιλοσοφική ιδέα αλλά όπως η μαία με τον τοκετό έτσι και αυτός βοηθάει τον συνομιλητή του να «γεννήσει» την ιδέα, δηλαδή τη γνώση. Την ίδια μέθοδο οφείλουν και οι γονείς να χρησιμοποιούν στα παιδιά τους αντί να κάνουν οι ίδιοι τις εργασίες του και να του λένε τις απαντήσεις. Μέσα από κατάλληλες ερωτήσεις, όπως «Τι έχεις καταλάβει εσύ;», «Ποια νομίζεις εσύ ότι είναι η απάντηση;», «Μπορείς να μου πεις ένα παράδειγμα;» μπορούν να βοηθήσουν το παιδί να οδηγηθεί στη λύση (την οποία ήδη γνωρίζει) δίνοντάς του την δυνατότητα να την ανακαλύψει μόνο του.

Εξίσου σημαντικό είναι, η μελέτη του παιδιού να συσχετιστεί με την καθημερινότητά του και τα βιώματα που έχει. Η μάθηση που συνδέεται με όσα μας αφορούν και περνά μέσα από το βίωμα είναι η πιο ισχυρή. Για παράδειγμα, έννοιες που αφορούν στα κλάσματα ή τις μονάδες μέτρησης μπορούν να διδαχθούν στην πράξη κατά την προετοιμασία ενός φαγητού στην κουζίνα.

Η καλή συνεργασία με τον δάσκαλο/α της τάξης μπορεί να είναι σωτήρια και πολύ ωφέλιμη για το ίδιο το παιδί. Η συνεργασία αυτή δείχνει ότι το σχολείο και το σπίτι είναι μια «ομάδα». Ανταλλάσσοντας απόψεις ο γονιός με τον δάσκαλο (και το αντίστροφο) είναι σίγουρο ότι θα βρεθεί ο καλύτερος τρόπος για να γίνει πιο ευχάριστα η μελέτη των μαθημάτων του παιδιού και καθόλου επώδυνα. Αυτό έχει ως συνέπεια ο γονιός να είναι ενήμερος για την πρόοδο του παιδιού, την παρουσία του στην τάξη αλλά και το επίπεδο των εργασιών του με τις εκάστοτε απαιτήσεις κάθε φορά. Η συμβουλή που θα δώσει κάθε εκπαιδευτικός στον γονιό που θα τον επισκεφθεί είναι να επιβραβεύουμε το παιδί. Η επιβράβευση τονώνει την αυτοπεποίθηση του παιδιού για να φτάνει τους στόχους του. Λέγοντας ένα καλό λόγο στο παιδί που τηρεί τα χρονοδιαγράμματά του, ολοκληρώνει εγκαίρως τις υποχρεώσεις του και δουλεύει σκληρά δείχνει στα παιδιά ότι οι γονείς τους εκτιμούν την προσπάθειά που καταβάλλουν. Όλα αυτά όμως μπορεί να τα καταστρέψει η απερισκεψία των γονιών όταν το παιδί τους κάνει κάποιο λάθος. Για παράδειγμα όταν ξεχάσει την εργασία του είναι προτιμότερο ο γονιός να μην σπείσει να αντιδράσει και να γλιτώσει το παιδί του αλλά να το αφήσει, προκειμένου να μάθει από τα λάθη του, καθώς μετά η ζημιά που γίνεται είναι τεράστια.

Το πιο σημαντικό είναι οι μαθητές να μαθαίνουν, να αγαπούν την μάθηση και να είναι ευτυχισμένοι! Όταν ένα παιδί δεν καταλαβαίνει κάτι, ας μην το λύνει, όταν είναι πολύ κουρασμένο ή άρρωστο ας μην διαβάζει όλα τα μαθήματα αλλά όσα μπορεί! Ας μην γίνεται η καθημερινότητα μια βαρετή και κουραστική ρουτίνα. Η παιδική ηλικία είναι η καλύτερη και τα παιδιά πρέπει να τη ζήσουν.



του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Το να ισχυρίζονται οι σημερινοί Τούρκοι πως είναι «καθαροί Τούρκοι», είναι φαινόμενο «σχέσιν έχον με την ψυχολογία της μάζας». Όσο πιο μπερδεμένος φυλετικά είναι κανείς, τόσο πιο επίμονα επιδιώκει την αιματολογική καθαρότητα, προφανώς επηρεασμένος από την ζωοτεχνία, όπως λέμε την προσπάθεια των βιολόγων και των κτηνιάτρων να διατηρήσουν καθαρή κάποια ράτσα ζώων, ή να δημιουργήσουν μία άλλη καλύτερη.

Για να βρεις Τούρκο στην Τουρκία πρέπει να ψάξεις με το φανάρι. Και δεν πρέπει να μας διαφεύγει πως ο Κεμάλ Ατατούρκ επέβαλλε δια νόμου την κοινή ονομασία Τούρκοι για όλους τους κατοίκους της Μικράς Ασίας. Όχι μόνο γιατί η κάθε φυλή απ' τις εκατοντάδες που υπάρχουν εκεί, ονόμαζε τον εαυτό της όπως ήθελε, αλλά κυρίως διότι τα κατάλοιπα της άρχουσας τάξης της διαλυμένης Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αρνιόνταν πεισματικά τον χαρακτηρισμό Τούρκοι. Προτιμούσαν τον χαρακτηρισμό Οθωμανοί δηλαδή απόγονοι του φύλαρχου Οθμάν, αυτού που δημιούργησε κατά λάθος μία αυτοκρατορία.

Το όνομα Τούρκοι δεν ανήκει στους Τούρκους αλλά σε όλους τους – Τουρανοί – δηλαδή τους λαούς που στους προϊστορικούς χρόνους κατοικούσαν γύρω απ' τα Αλτάια όρη της Κεντρικής Ασίας, κι απ' τους οποίους θα προέλθουν οι Μογγόλοι.

Μ' άλλα λόγια, οι Τούρκοι, μ' αυτή την ευρεία έννοια, είναι πρόγονοι και όχι απόγονοι των Μογγόλων. Επειδή όμως η σημερινή Τουρκία είναι οι μόνοι απ' τα πάμπολλα μογγολικά φύλα που διατήρησαν «εις μνήμην» το προμογγολικό όνομα, συνηθίσαμε να τους λέμε λανθασμένα Τούρκους.

Στους Οθωμανούς (τους απογόνους του Οθμάν) πρώτοι οι Βυζαντινοί κόλλησαν τον επιθετικό προσδιορισμό Τούρκοι. Τους είπαν «Οθωμανούς Τούρκους» ίσα-ίσα για να τους ξεχωρίζουν από τους «Σελτζούκους Τούρκους» απ' τους οποίους προέρχονται οι Οθωμανοί. Όμως με την ίδια έννοια, θα μπορούσαμε να πούμε «Ούγγροι Τούρκοι» ή «Φιλανδοί Τούρκοι», ή «Τούρκοι του Αττίλα» ή «Τούρκοι του Τζέγκινς Χαν», ή «Τάταροι Τούρκοι» ή «Μογγόλοι Τούρκοι» (της σημερινής Μογγολίας).

Ωστόσο, ο Κεμάλ Ατατούρκ είχε δίκιο. Για να φτιάξει κράτος «υπερήφανο», έπρεπε να επιβάλει ένα πανάρχαιο ιστορικό όνομα. Είναι πολύ χαρακτηριστικό το γεγονός πως την Οθωμανική Αυτοκρατορία τη δημιούργησαν μία χούφτα άνθρωποι, που κράτος πήγαιναν να φτιάξουν και αυτοκρατορία τους προέκυψε εντελώς κατά λάθος εξαιτίας της ετοιμόρροπης Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Όταν είδαν οι Οθωμανοί τα χάλια του Βυζαντίου εκεί δίπλα συνειδητοποίησαν πως θα ήταν δυνατόν να διαδεχτούν αυτοί μία μακρόβια και ήδη πολύ γηρασμένη αυτοκρατορία.

Πάντως το ισχυρό κράτος των Σελτζούκων στην περιοχή της σημερινής Περσίας και στην ανατολική Μικρά Ασία είχε ήδη καταρρεύσει πριν απ' την εμφάνιση των Οθωμανών, που κατ' αρχήν εκμεταλλεύονται την αδυναμία των ομοφύλων τους Σελτζούκων και φτιάχνουν δικό τους κράτος πιο δυτικά, προς το κέντρο της Μικράς Ασίας, που σε λίγο θα επεκταθεί σ' ολόκληρη τη Μικρά Ασία για να καταλήξει στο τέλος σε μια τεράστια σε έκταση αυτοκρατορία μετά την άλωση της Πόλης το 1453.

Πριν όμως δούμε τι είναι οι Τούρκοι, πρέπει να δούμε ποιοι είναι οι «Τούρκοι» της σημερινής Τουρκίας. Λοιπόν οι Τούρκοι της σημερινής Τουρκίας από εθνολογικής απόψεως είναι το πιο μπερδεμένο φυλετικό μείγμα που θα μπορούσε να υπάρξει σ' ολόκληρο τον κόσμο. Επειδή κανένας αρχαίος λαός δεν εξαμιζείται αλλά διαφοροποιείται αδιάκοπα και αφομοιώνεται από καινούργιους και δυναμικότερους λαούς που έρχονται να κατοικήσουν στην ίδια περιοχή, εύλογα συμπεραίνουμε πως στη σημερινή Τουρκία, εκτός από τους λιγοστούς «γνήσιους» Τούρκους ζουν και οι απόγονοι πολύ μακρινών προγόνων.

Και κατ' αρχήν. Εκεί ζουν πάντα αλλά δε βασιλεύουν πλέον οι ταλαίπωροι Κούρδοι, απόγονοι των αρχαίων Μηδών, που κάποτε θα μπλέξουν αζεδιάλυτα με τους Πέρσες. Στην ίδια περιοχή έζησαν και οι Πάρθιοι, οι Μοισοί, οι Λυδοί, οι Λύκιοι, οι Κιμμέριοι, οι Καππαδόκες κ.α. Στην ίδια περιοχή έζησαν και οι πανάρχαιοι Χάττες, που το 2000 π.χ. εξαφανίζονται απ' την ιστορία, προφανώς γιατί αφομοιώθηκαν απ' τους εκπληκτικούς Χετταίους (τους λέμε και Χιττίτες), που είναι Ινδοευρωπαίοι και που έρχονται στην περιοχή περίπου την ίδια εποχή που στην Ελλάδα έρχονται οι Αχαιοί.

Η σπουδαία Αυτοκρατορία των Χετταίων φτάνει στην ακμή της το 1380 π.χ. με τον μεγάλο αυτοκράτορα Σουπιλουλιάμα ή Σουπιλουλιούμα, που συνεχίζει το έργο του Ανίτα, του Λαμπράνα, του Μουρσίλι, του Χατουσίλι.

Ξαφνικά αυτή η εκπληκτική αυτοκρατορία καταρρέει απότομα στα μέσα του 12ου αιώνα π.χ. προφανώς εξαιτίας της εισβολής των περιφημων «λαών της θάλασσας» που δεν έχουμε ιδέα τι ακριβώς ήταν. Ξέρουμε όμως πως εξορμούσαν απ' τα νησιά του Αιγαίου και από την Κύπρο. Ίσως ήταν Αχαιοί, καινούργιοι ακόμη στην περιοχή τότε και ως εκ τούτου κατ' ανάγκη δραστήριοι, ίσως να ήταν Φοίνικες πράγμα που μοιάζει πιθανότερο, δεδομένου ότι η Κύπρος στην προελληνική αρχαιότητα ήταν απ' τα πιο σημαντικά ορμητήρια των Φοινίκων, του πιο μεγάλου ναυτικού λαού της προϊστορικής αρχαιότητας.

Αργότερα, οι Ίωνες θα κυριαρχήσουν στα παράλια και θα δώσουν το όνομα τους στην Ιωνία, την παραθαλάσσια Ελληνική Μικρά Ασία, όπου θα πρωτοεμφανιστεί ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, που από και θα περάσει στην Αττική, που κατοικείται επίσης από Ίωνες. (τα άλλα τρία ελληνικά φύλα, οι Αιολείς, οι Αχαιοί και οι Δωριείς δεν έκαναν και πολλά για τη δημιουργία αυτού που θα ονομαστεί ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ και που είναι το μεγαλύτερο ΘΑΥΜΑ σ' ολόκληρη την ιστορία των λαών που κατοίκησαν τη Γη). Η Έφεσος, η Μίλητος, η Αλικαρνασσός, η Φώκαια, η Σμύρνη αργότερα και ένα σωρό άλλες ελληνικές πόλεις είναι οι αδιάψευστοι μάρτυρες των πάρα πολύ ισχυρών ελληνικών πολιτιστικών επιρροών που δέχθηκαν όλοι οι λαοί που κατοίκησαν στη Μικρά Ασία, αυτό το εκπληκτικό χωνευτήρι λαών και πολιτισμών που όμοιο του δεν υπάρχει στον κόσμο.

Φυσικά οι απόγονοι όλων αυτών των λαών δεν εξαφανίστηκαν όταν ήρθαν, στην ευρύτερη περιοχή οι Ογούζοι Τούρκοι μόλις τον 11ο αιώνα μ.χ. Οι Ογούζοι θα διασπασθούν σε λίγο στα τρία για να εμφανιστούν τρεις ομάδες Σελτζούκων Τούρκων: της Περσίας, του Κερμάν και του Ικονίου.

Απ' τους Σελτζούκους του Ικονίου θα προκύψουν οι οθωμανοί. Ήταν 2.000 όλοι κι όλοι οι άνδρες του Οθμάν (ή Οσμάν) που τον 13ο αιώνα ίδρυσαν δικό τους κράτος στη Μικρά Ασία, που θα προσφέρει προστασία σ' όλους όσους κατοικούσαν εκεί και που, βέβαια, δεν ήταν Τούρκοι εκ καταγωγής. Ήταν η πανσπερμία των λαών που μόλις περιγράψαμε στοιχειωδώς.

Μ' άλλα λόγια την ιστορία του εκτουρκισμού της Μικράς Ασίας την ξεκίνησαν δύο χιλιάδες άνθρωποι όλοι κι όλοι!... Είναι κάτι το εντελώς μοναδικό σ' ολόκληρη την επιστήμη της εθνολογίας. Ήταν τέτοια η ανάγκη να υπάρξει ενιαίο κράτος σε μία περιοχή που την διεκδικούσαν φυλές και φυλίσσες, που όταν ο Οθμάν (Οσμάν) είχε την ιδέα να κάνει κράτος εκεί ριζώσε αμέσως. Και θέριεψε τάχιστα.

Είναι απίστευτα γρήγορος ο ρυθμός της δημιουργίας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που θα πάρει το όνομά της από τον δημιουργό μιας δυναστείας, που θα ονομαστεί «δυναστεία των οσμανλίδων» (οθμανλίδων, αν προτιμάτε). Εκτός απ' τη σύγχυση που γίνεται ανάμεσα στους Οθωμανούς και Τούρκους (οι Οθωμανοί είναι ένα πάρα πολύ μικρό κομμάτι των Τούρκων στο σύνολό τους) σε μας εδώ γίνεται και μία δεύτερη σύγχυση, εντελώς αδικαιολόγητη αυτή. Μπερδεύουμε τους Οθωμανούς με τους μουσουλμάνους, ξεχνώντας πως οι μουσουλμάνοι δεν είναι εθνότητα, αλλά οι οπαδοί μιας θρησκείας, του μωαμεθανισμού ή μουσουλμανισμού, όπως λέγεται αλλιώς. Βέβαια, οι σημερινοί Τούρκοι είναι μουσουλμάνοι, αλλά ο μουσουλμανισμός είναι κατ' αρχήν και κατά κύριο λόγο αραβική θρησκεία. Απ' τους πάρα πολύ αρχαιότερους στην περιοχή Άραβες την πήραν όχι μόνο Τούρκοι, αλλά και οι Πέρσες και πολλοί άλλοι, ουδεμία σχέση έχοντες με τους Άραβες.

Θα περιγράψουμε λίγες μόνο απ' τις πάμπολλες φυλές που κατοικούν στη σημερινή Τουρκία για να έχετε μία ιδέα για το πολυφυλετικό χάος της Μικράς Ασίας το οποίο, όπως ξέρουμε, είναι ιστορική παράδοση σ' αυτή την περιοχή της Ασίας που ακουμπάει στην Ευρώπη.

Οι Ζείμπκέδες, που χάρισαν το ζείμπέκινο κατ' αρχήν στους Έλληνες της Σμύρνης, δεν είναι ούτε Τούρκοι, ούτε Έλληνες. Είναι μουσουλμάνοι, κατοικούν και σήμερα στην περιοχή της Σμύρνης και τους αρέσει να λεν πως είναι απόγονοι των αρχαίων Θρακών, χωρίς βέβαια, και να μπορούν να το αποδείξουν. Γεγονός πάντως είναι πως η βορειοδυτική Μικρά Ασία στην αρχαιότητα ήταν γεμάτη Θράκες. Θράκες ήταν και οι Τρώες, όπως ξέρουμε.

Στα Άδανα (την αρχαία Κιλικία), στο νότο της Μικράς Ασίας, ζουν ακόμη οι Γιουρούκοι, που ισχυρίζονται πως είναι απόγονοι των αρχαίων Φρυγών. Άλλοι

λεν πως δεν είναι παρά πρώην τσιγγάνοι, που εγκαταστάθηκαν στην περιοχή μονίμως, τρέχα γύρευε πότε. Το πιο πιθανό όμως είναι νά'ναι Καυκάσιοι που κάποτε μετανάστευσαν νοτιότερα. Όπως και νά'ναι, στη φάτσα μοιάζουν πολύ με τους Γεωργιανούς.

Οι Οφλήδες ζουν ακόμη στην περιοχή της Τραπεζούντας, μιλούν ελληνοτουρκικά και είναι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων. Εκτός από τούτους τους «απογόνους ενδόξων προγόνων» στην πολυφυλετική Τουρκία ζουν και σήμερα πολλές χιλιάδες Τάταροι που ξέμειναν απ' την εποχή του Ταμερλάνου. Αλλά και μία δυναμική μειονότητα Τσερκέζων (Κιργιζίων) που μετανάστευσαν μόλις τον 18ο αιώνα. Επιπροσθέτως, στη σημερινή Τουρκία ζουν οι απόγονοι των 350.000 Τούρκων εξ Ελλάδος, που στάλθηκαν εκεί με την ανταλλαγή του 1923. Πολλοί έχουν για δεύτερη γλώσσα τα ελληνικά, κυρίως όσοι εγκαταστάθηκαν στα παράλια. Βέβαια, ανάμεσά τους υπάρχουν και πολλές χιλιάδες Έλληνες μουσουλμάνοι, που ανταλλάχθηκαν (όσοι ζούσαν στην Τουρκία) όχι γιατί ήταν Τούρκοι αλλά γιατί ήταν μουσουλμάνοι. Η ελληνική μωρία κυριάρχησε απολύτως βάσει της καταστροφικής για τον Ελληνισμό εξισώσεως «πας μουσουλμάνος Τούρκος». Βάσει της ίδιας ανιστόρητης και αντιεπιστημονικής εξισώσεως, στείλαμε πεσκέσι στους Τούρκους το 1923 με την ανταλλαγή και τους περίφημους Τουρκοκρήτες, κάπου 150.000 ψυχές, δηλαδή του, μισούς περίπου απ' τους ανταλλαγέντες. Αλλά, μόνο Τούρκοι δεν ήταν οι Τουρκοκρήτες. Ήταν οι εν γένει εξισλαμισθέντες στην Μεγαλόνησο, στη διάρκεια της τουρκοκρατίας, Βενετοί, Άραβες, Έλληνες, και άλλοι, ανάκατα. Τους τσουβαλιάσαμε λοιπόν, όλους και τους ξαποστείλαμε βάσει της άλλης εξισώσεως «πας μη ορθόδοξος μάλλον Τούρκος, και οπωσδήποτε μη Έλληνας». Μην απορείτε, λοιπόν, που εμείς οι Έλληνες φθίνουμε συνεχώς. Εκτός από αντιεπιστημονικό είναι και εντελώς παράλογο να μην αναγνωρίζεις ως «γνήσιους» τους Έλληνες που διάλεξαν για θρησκεία τους, τον μωαμεθανισμό, τον βουδισμό, ή ότι άλλο εν πάση περιπτώσει.

Στην Τουρκία ζουν σήμερα και Γάλλοι. Είναι οι Γαλάτες της περί την Άγκυρα Γαλατίας, οι απόγονοι των αρχαίων Γαλατών που κατέφυγαν εκεί, η προς Γαλάτας επιστολή του Αποστόλου Παύλου απευθύνονταν σ' αυτούς. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει, άλλωστε, πως ο χριστιανισμός εδραιώθηκε σαν θρησκεία κατ' αρχήν στη Μικρά Ασία τον 4ο αιώνα. Μικρασιάτες ήταν οι πιο σπουδαίοι Πατέρες της Εκκλησίας. Αν εμείς εκτός από Μικρασιάτες τους θέλουμε και Έλληνες, είναι γιατί στη Μικρά Ασία όλοι οι εγγράμματοι μιλούσαν ελληνικά απ' την εποχή των επιγόνων του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Κανείς δεν μπορεί να πει πως οι Τρεις Ιεράρχες, οι θεμελιωτές της ορθοδοξίας, ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος Ναζιανζηνός και ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος ήταν Έλληνες εκ καταγωγής. Πάντως, όχι μόνο αυτοί αλλά και όλοι οι Ιεράρχες ήταν ελληνομαθείς, πράγμα πολύ φυσικό αφού τα τρία απ' τα τέσσερα Ευαγγέλια (κατ' άλλους όλα) γράφηκαν απ' ευθείας στα ελληνικά από Εβραίους.

Όμως, οι Τρεις Ιεράρχες, δεν ήταν μόνο ελληνομαθείς, αλλά έπαιζαν στα δάχτυλα και την αρχαία ελληνική σκέψη και σοφία, όπως όλοι όσοι έρχονταν να σπουδάσουν στην Αθήνα, που συνεχίζει να είναι «πανεπιστημιακό κέντρο».

Ο Μέγας Βασίλειος, όπως και ο Γρηγόριος Ναζιανζηνός, που ήταν στενοί φίλοι, σπούδασε στην Αθήνα αλλά αυτό δε σημαίνει πως, αν και λιγότερο σοφός απ' τους άλλους, δεν ήταν ένας τέλειος γνώστης της ελληνικής γλώσσας και της ελληνικής σκέψης που θα μπολιαστεί στον χριστιανισμό κυρίως μ' αυτούς τους ελληνομαθείς σοφούς που, βέβαια δεν είναι ανάγκη να είναι Έλληνες εκ καταγωγής για να είναι είτε σοφοί είτε χριστιανοί είτε και τα δύο, όπως στην περίπτωση των Τριών Ιεραρχών.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Το όνομα Τούρκοι το εφηύραν οι Κινέζοι. Του-Κιου ονόμασαν κάποτε έναν λαό, οι πρόγονοι του οποίου ζούσαν στα βόρεια σύνορα τους από το 2.500 π.χ. Το κινέζικο Του-Κιου το είπαν αργότερα ΤΟΥΡ-ΚΙΟΥ.

Αυτός ο πρωτόγονος λαός δεν είχε τότε όνομα και οι κινέζοι του βρήκαν ένα, που μάλλον το δανείστηκαν απ' τη γλώσσα των γειτόνων τους. Η λέξη σημαίνει περικεφαλαία, που για αιώνες θα σωθεί σαν φέσι. Το οποίο θα καταργήσει τελικά ο Κεμαλ-Ατατουρκ. Άρα με άλλα λόγια οι Τούρκοι ζουν με δανεικό όνομα, δανεικό αλφαβητάρι, και με δανεικό πολιτισμό, τον ελληνικό πολιτισμό της Ιωνίας, όλα τα άλλα είναι μύθος!...

Οι τελευταίες ημέρες και ο θάνατος

του Αλέξανδρου Υψηλάντη

Η καρδιά αυτής της εξέχουσας και ηρωικής μορφής του επαναστατικού αγώνα του 1821, Αλέξανδρου Υψηλάντη, σταμάτησε να κτυπά την 19η Ιανουαρίου του 1828, και σ' αυτό το γεγονός αναφερόμαστε μέσα από τις σελίδες των Οφίτικων Νέων με το παρακάτω κείμενο, με στοιχεία παρμένα από τό βιβλίο του κ. Γεωργίου Σούρλα με τίτλο «ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΛΟΧΟΥ»



Βέβαιος για τον επικείμενο θάνατο του Υψηλάντη, ο Μέττερνιχ δίνει άδεια για την απελευθέρωσή του τον Νοέμβριο του 1827. Του απέμειναν δύο μήνες ζωής. Στο πανδοχείο «Χρυσό απίδι», στη σημερινή Λαντ-Στράσε, αριθμός 31, της Βιέννης, ο πρίγκιπας θα περάσει τις τελευταίες εβδομάδες της σύντομής ζωής του.

Στο προσκέφαλό του, ο πιστός Καραβελόπουλος και ο Γεώργιος Λασσάνης, που έμενε στη φυλακή μαζί με τον Υψηλάντη, επειδή, μεταξύ άλλων, στην αίτησή του έγγραφε ότι γεννήθηκε Έλληνας και όχι Οθωμανός υπήκοος. Σε αυτόν ο Υψηλάντης είχε εκμυστηρευθεί σε ανύποπτο χρόνο το παράπονό του:

«Δεν είναι σκληρό μετά από τόσες μάχες, τόσοσιν κινδύνους, να πεθάνω εδώ;»...

Το τελευταίο πρωινό της ζωής του, στις 19 Ιανουαρίου 1828, όταν ο Λασσάνης τον επισκέφτηκε, κρατώντας στο χέρι του το φύλλο του «Αυστριακού Παρατηρητή», στην ερώτηση του Υψηλάντη αν είχε καμία ειδηση από την Ελλάδα, ο Λασσάνης του διάβασε τα εξής: «Ο Κυβερνήτης της Ελλάδος, Ιωάννης Καποδίστριας, έφθασε στη Μελίτη· εκείθεν Αγγλική φρεγάτα, παραλαβούσα αυτόν, μεταφέρει εις την Ελλάδα».

(από το «Εθνικό Βήμα» του Γεωργίου Τσαλουχίδη, Προέδρου της «Πανελληνίου Ενώσεως Ποντίων Αξιωματούχων «Αλέξανδρος Υψηλάντης»)

«Στις 19 Ιανουαρίου 1828 εξομολογήθηκε, είπε το «Πάτερ η-

μών», το «Πιστεύω» και έκανε το σταυρό του. Ύστερα ψιθύρισε «Θέλω να κοιμηθώ». Κι αποκοιμήθηκε για πάντα στην αγκαλιά της ιστορίας. Στον κόρφο της Ελλάδας, που τόσο αγωνίστηκε για την απελευθέρωσή της από τους κατακτητές. Η ψυχή του ταξίδεψε στα ποντιακά ακρογιάλια και ανηφόρισε στα Παρχάρια. Μετά, πήρε τον δρόμο για τα Υψηλά και από εκεί βρέθηκε στην Πόλη των Κωνσταντινών. Στου Φαναριού τα καλντερίμια αναζήτησε την ελάχιστη ελπίδα που, παιδί ακόμη, φύσηξε εντός του, του Γένους η Μεγάλη Ιδέα. Και αναπαύτηκε για πάντα».

Ο Νικόλαος Υψηλάντης ανήγειρε το θλιβερό νέο με επιστολή του στον αδελφό του Δημήτριο, στις 24 Ιανουαρίου:

«Φίλτατε αδελφέ Δημήτριάδη,

Νέος κτύπος κατετάραξε τας ψυχάς ημών. Ο αυτάδελφος ημών Αλέξανδρος, ούτος ο αιώνηστος πατήρ ημών και φίλος, ως ουδείς άλλος, εν διαστίματι τριών λεπτών τη 19η Ιανουαρίου ετελεύτησε και εισήλθεν εις τας αιωνίους μονάς. Το τέλος του ήτο αγγελικώτατον, ως τα πάθη του μαρτυρικώτατα. Δια προσταγής του εκρατήσαμεν την καρδίαν του δια την πατρίδα, το οποίον και εκτελέσαμεν, ενταυτώ όμως εβαλασαμώθη και το σώμα του, όπου αν η πατρίς θελήσει να ενταφιάσει, και αυτό εν καιρώ τω προσήκοντι να εκτελέσωμεν. Μακαρία η μνήμη του».

Ο θάνατος του Υψηλάντη ανακοινώθηκε στην επίσημη εφημερίδα των Ελλήνων της Βιέννης στις 24 Φεβρουαρίου. Η σορός του, ντυμένη με τη μαύρη στολή του Ιερολοχίτη, εκτέθηκε σε δημόσιο προσκύνημα στον Άγιο Γεώργιο της ελληνορθόδοξης κοινότητας της πόλης.

Με τη φροντίδα του γραμματέα του Γ. Λασσάνη, η καρδιά του Αλέξανδρου, όπως άλλωστε επιθυμούσε, αποσπάστηκε από το σώμα του και αρχικά φυλάχθηκε στον ναό του Αγίου Γεωργίου. Αργότερα, στις 3 Απριλίου 1843, ο αδελφός του, Γεώργιος Υψηλάντης, τη μετέφερε στον τότε μητροπολιτικό ναό της Αθήνας, την Αγία Ειρήνη, επί της οδού Αιόλου.

Τελικά, στις 27 Νοεμβρίου 1859, με τη φροντίδα της χήρας

του αδελφού του Γεωργίου, οι καρδιές τόσο του Αλεξάνδρου, όσο και του Γεώργιου εναποτέθηκαν στο παρεκκλήσι του «Αμαλίου Ορφανοτροφείου Κορασίδων» των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, πίσω από το σημερινό Προεδρικό Μέγαρο, στην οδό Σησιχόρου.

Μακρύς υπήρξε ο δρόμος και για τη διακομιδή των οστών του. Αρχικά, το σώμα του ενταφιάστηκε στις 2 Φεβρουαρίου στο νεκροταφείο Σανκτ Μαρξ (Sankt Marx) της Βιέννης στο αυστριακό του τμήμα και την 1η Αυγούστου μεταφέρθηκε στο ελληνικό τμήμα. Μάλιστα, τον Δεκέμβριο του 1829, η κόμισσα Τύρχαϊμ έλαβε το πρώτο ελληνικό νόμισμα, με τον αναγεννώμενο φοίνικα και τον σταυρό, πήγε στο μνήμα όπου αναπαύονταν ο ηγέτης της Επανάστασεως και το εναπέθεσε συμβολικά.

Το 1903, τα οστά του μεταφέρθηκαν εντός σαρκοφάγου στο οικογενειακό κτήμα των Σίνα – Υψηλάντη στο Ραπόλτεν Κίρχεν.

Χρειάστηκαν 136 χρόνια από τον θάνατο του πρίγκιπα, μετά από ενδελεχείς έρευνες του σπουδαίου ιστορικού, καθηγητή Πολυχρόνη Ενεπεκίδη, για να διακομισθούν τα οστά του Υψηλάντη από το Ραπόλτεν Κίρχεν στην πατρίδα, τον Αύγουστο του 1964. Στις 20 Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου εναποτέθηκαν εντός ληκύθου στον προαύλιο χώρο του ναού των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο Πεδίον του Άρεως.

Στον ίδιο χώρο υπάρχει και ολόσωμος ανδριάντας σε ύπτια θέση, που γράφει «Αλέξανδρος Υψηλάντης, Γενικός Επίτροπος της Αρχής της Φιλικής Εταιρείας», καθώς και αναθηματική στήλη, στην προέκταση της βάσης της οποίας υπάρχει η επιγραφή «Ο Ιερός Λόχος του 1942 εις το Ιερόν Λόχον του 1821».

Μπορεί ο προσδοκίες του Αλέξανδρου Υψηλάντη να διαψεύστηκαν, αφού η πρωτοβουλία του και η γενναία απόφασή του να ξεκινήσει την Επανάσταση από τις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες δεν υποστηρίχθηκαν από τους ισχυρούς της εποχής εκείνης, ούτε είχαν την αναμενόμενη απήχηση μεταξύ των Βλάχων, των Σέρβων και των Βουλγάρων, πλην μεμονωμένων περιπτώσεων.

Εντούτοις, με το κίνημά του και το έπος των Ιερολοχιτών στο Δραγατσάνι, ο Υψηλάντης έγραψε σελίδες δόξας. Το επαναστατικό του κίνημα στη Μολδοβλαχία αποτέλεσε το έναυσμα για τον ξεσηκωμό των Φιλικών και άλλων πατριωτών στην Πελοπόννησο, αλλά και σε όλη την Ελλάδα, ενώ παράλληλα βοήθησε καίρια τον Αγώνα στη μητέρα πατρίδα με τον αποπροσανατολισμό των Οθωμανών και την εκμέρους τους διάθεση ισχυρών δυνάμεων για την καταστολή της επανάστασης στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες.





Το χρονικό της κρίσης των Ιμίων

Την 30^η Ιανουαρίου 2017, συμπληρώνονται 21 έτη από την κρίση των Ιμίων, κρίση που θα μπορούσε να φέρει δύο κράτη μέλη του NATO, Ελλάδα και Τουρκία, σε πολεμική σύρραξη, εάν έγκαιρα δεν μεσολαβούσαν οι ΗΠΑ. Αποτέλεσμα της κρίσης αυτής ήταν να δημιουργηθούν γκριζές ζώνες στην περιοχή και να χαθούν τρία ηρωικά στελέχη-πλήρωμα του ελικοπτερου AV-212 του Π.Ν., που παρά τις δυσμενέστερες καιρικές συνθήκες απογειώθηκαν από την φρεγάτα Ναβαρίνο, για να εκτελέσουν το ιερό καθήκον της προστασίας των Συνόρων της Πατρίδας μας.

Ας φέρουμε όμως στην μνήμη μας, συνοπτικά τα γεγονότα που προηγήθηκαν της κρίσης μέχρι την 30η Ιανουαρίου 1996.

Τον Νοέμβριο του 1973 και στις 19 Ιουλίου 1974, η τουρκική κυβέρνηση παραχώρησε στην κρατική εταιρεία πετρελαίου το δικαίωμα εκμετάλλευσης κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στην υφαλοκρηπίδα περιοχών του βόρειου-ανατολικού και του κεντρικού-νοτιοανατολικού Αιγαίου αντίστοιχα, διεκδικώντας με τις έρευνες αυτές, περίπου την μισή υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου.

Το καλοκαίρι του 1976 το τουρκικό ωκεανογραφικό «Σισμίκ» γνωστό και ως «Χόρα» επιχειρούσε έρευνες για τον εντοπισμό πετρελαίου στις επίμαχες περιοχές της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου.

Τον Μάρτιο του 1987 τουρκικό σειсмоγραφικό πλοίο επανεμφανίζεται σε περιοχές ελληνικής υφαλοκρηπίδας.

Τέλη Δεκεμβρίου 1995, λόγω της προσάραξης τουρκικού σκάφους στην βραχονησίδα Ίμια, ακολούθησαν οι παρακάτω ρηματικές ανακοινώσεις μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας.

Στις 21 Δεκεμβρίου, το Υπουργείο Εξωτερικών της Τουρκίας ανακοινώνει ότι: «Η βραχονησίδα Καραντάκ (Ίμια) αποτελεί εσωτερικό τμήμα της τουρκικής επικράτειας και ανήκει στην νομαρχία του Μπουντρούμ (Αλικαρνασός)...»

Στις 5 Ιανουαρίου 1996 ακολούθησε η ελληνική απάντηση:

«Σύμφωνα με την Συνθήκη μεταξύ Ιταλίας και Ελλάδας που υπεγράφη το 1947 στο Παρίσι, η βραχο-

νησίδα Ίμια δίδεται στην Ελλάδα μαζί με τα υπόλοιπα Δωδεκάνησα και αποτελεί μέρος της ελληνικής επικράτειας».

Και ενώ όλα φαινομενικά έδειχναν προς τερματισμό του ανωτέρω γεγονότος, ήρθε με την ενέργειά του ο Δήμαρχος της Καλύμνου Δ. Διακομιχάλης να αναζωπυρώσει την ήδη τεταμένη κατάσταση όταν, την 24 Ιανουαρίου 1996 ύψωσε την ελληνική σημαία στην βραχονησίδα Ίμια.

Στις 27 Ιανουαρίου 1996, ακολούθησε η τουρκική αντίδραση με αποτέλεσμα τρεις δημοσιογράφοι της εφημερίδας «Χουριέτ» με ελικόπτερο αποβιβάζονται στα Ίμια και στην θέση της ελληνικής σημαίας αίρουν την τουρκική, αποθανατίζοντας την κίνηση αυτή με κάμερες και φωτογραφίες.

Την επομένη το ελληνικό Υπουργείο Εθνικής Άμυνας απέστειλε άγημα του Πολεμικού Ναυτικού στα Ίμια, υπέστειλε την τουρκική σημαία, υψώνοντας την ελληνική σημαία.

Λόγω των αναφερομένων γεγονότων, το πολεμικό κλίμα-ένταση με την Τουρκία δεν άργησε να φανεί. Σ' αυτό συνετέλεσαν και οι διάφορες τηλεοπτικές μεταδόσεις των σταθμών της χώρας, παρουσιάζοντας τον απόπλου των πολεμικών πλοίων από τον ναύσταθμο Σαλαμίνας, με «πολεμικές» ανταποκρίσεις και πολιτικές-στρατιωτικές δηλώσεις από την ηγεσία.

Στην συνέχεια μια σειρά από ελληνικά διαβήματα στέλνονται στην Τουρκία, NATO, ΟΗΕ, ΗΠΑ, Ρωσία, ενημερώνοντας παράλληλα και την ευρωπαϊκή ένωση για την «έμπρακτη αμφισβήτηση κυριαρχικών μας δικαιωμάτων».

Την 30η Ιανουαρίου 1996, η Τουρκία ζητεί την απόσυρση των Ελλήνων στρατιωτών από την βραχονησίδα.

Ναυτικές Δυνάμεις και των δύο χωρών περιπολούν γύρω από τα Ίμια, με κίνδυνο πάντα η κρίση να εξελιχθεί σε πολεμική σύγκρουση της Ελλάδας με την Τουρκία. Η αποσόβηση μιας τέτοιας ενέργειας από τα εμπλεκόμενα κράτη, εκδηλώθηκε με αμερικανική παρέμβαση το βράδυ της 30ης Ιανουαρίου 1996, όταν ο Υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ κ. Κρίστοφερ επικοινωνεί με τον Υπουργό εξωτερικών της Ελλάδας κ. Θ. Πάγκαλο, καθώς και ο Πρόεδρος των



του Χρήστου Γιανταμίδα
Απόστρατου Αξιωματικού
του Πολεμικού Ναυτικού

ΗΠΑ κ. Κλίντον τηλεφωνεί στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας κ. Κ. Σημίτη και του ζητά να βρεθεί μια λύση. Ο Πρωθυπουργός απάντησε ότι πρόθεση της κυβέρνησης είναι να αποκλιμακωθεί η κρίση, υπογραμμίζοντας ότι οι τουρκικοί ισχυρισμοί δεν έχουν καμία νομική βάση, σύμφωνα με τις διεθνείς Συνθήκες του 1932 και του 1947.

Την 31η Ιανουαρίου, και ώρα 04:00, ο Υφυπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ κ. Χόλμπρουκ ενημερώνει τηλεφωνικά τον κ. Πάγκαλο για την κατάληψη της δεύτερης βραχονησίδας από Τούρκους κομάττος.

Τις πρώτες πρωινές ώρες της 31ης Ιανουαρίου, αναφέρεται στο Κέντρο Επιχειρήσεων του ΓΕΕΘΑ-Ναυτική Αεροπορία, η απώλεια του ελικοπτερου στην περιοχή των Ιμίων. Η πρώτη εκτίμηση πτώσης του ελικοπτερου ήταν λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών, με αποτέλεσμα να χαθούν οι τρεις Αξιωματικοί, πλήρωμα του Ε/Π, ο Π. Βλαχάκος, ο Χρ. Καραθανάσης και Ε.Γαλοψός.

Σύμφωνα με το πόρισμα της 23ης Απριλίου 1996, η πτώση οφείλεται λόγω των κακών καιρικών συνθηκών που επικρατούσαν στην περιοχή επιχειρήσεων, και σε ανθρώπινο λάθος.

Μετά την καταληκτική παρέμβαση των ΗΠΑ και μέσω του κ. Χόλμπρουκ επετεύχθη η εξής συμφωνία μεταξύ δύο Συμμάχων-Κρατών του NATO, της Ελλάδας-Τουρκίας, που συνοψίζεται στη φράση: «Όχι στρατιώτες, όχι πλοία, όχι σημαίες στα Ίμια».

Στην συνέχεια οι Έλληνες βατραχάνθρωποι που είχαν αγκιστρωθεί στην βραχονησίδα για να υπερασπισθούν με την ζωή τους το ελληνικό έδαφος, αναγκάστηκαν να αποσυρθούν με βαριά καρδιά και πόνο ψυχής, παίρνοντας μαζί τους και την ελληνική σημαία. Δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά, αυτή ήταν η άνωθεν εντολή.

Την 31η Ιανουαρίου 1996, ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης κάνει την ακόλουθη ανακοίνωση στην Βουλή των Ελλήνων: «...Η ελληνική Κυβέρνηση επέτυχε την απεμπλοκή, την αποκλιμάκωση της κρίσης χωρίς καμιά απολύτως διαπραγμάτευση με την τουρκική πλευρά. Η βραχονησίδα Ίμια είναι και θα παραμείνει ελληνική» ...ευχαριστώντας τις ΗΠΑ για την πρωτοβουλία και την βοήθειά της.

Στις 2 Φεβρουαρίου η τότε κυβέρνηση ανακοινώνει: «Η πρόσφατη κρίση που προκάλεσε η τουρκική κυβέρνηση είναι δείγμα γραφής των επιδιώξεων του τουρκικού επεκτατισμού. Η ελληνική κυβέρνηση αντιμετώπισε την κρίση προστατεύοντας την ειρήνη και χωρίς να απεμπολήσει κανένα κυριαρχικό μας δικαίωμα...».

Δείγμα γραφής των επιδιώξεων του τουρκικού επεκτατισμού όπως αναφέρεται στην ανωτέρω ανακοίνωση της τότε κυβέρνησης, είναι οι συνεχιζόμενες προκλήσεις της, και με την έκδοση NOTAM υπ. Αριθ.Α0701/16 με την οποία αμφισβητεί-δεν αποδέχεται την επιχείρηση έρευνας και διάσωσης που εκτελούσαν αεροναυτικά μέσα του Π. Ναυτικού και της Π. Αεροπορίας υπό τον έλεγχο του Κ.Ε./ΓΕΕΘΑ για τον εντοπισμό του απολεσθέντος Ε/Π του Π.Ν., που τα ξημερώματα της 11 Φεβρουαρίου 2016 κατέπεσε στην ελληνική βραχονησίδα Κίναρος του κεντρικού Αιγαίου.

Οι ανωτέρω αναφερόμενες προκλητικές ενέργειες της Τουρκίας αποτελούν σοβαρές ενδείξεις για μελλοντικά θερμά επεισόδια ή ακόμη και εμπλοκή των αεροναυτικών μας δυνάμεων σε πόλεμο με την γείτονα χώρα. Γιατί η Τουρκία ουδέποτε εγκατέλειψε το όραμα της επανίδρυσης της οθωμανικής αυτοκρατορίας και αυτό μαρτυρείται και από το απόσπασμα

σμα της διακήρυξης του Μουσταφά Κεμάλ, στον εθνικό όρκο (misak-i-milli) του 1923 : «Στις διαπραγματεύσεις που θα γίνουν με τους ξένους για το πολιτικό μέλλον της Δυτικής Θράκης πρέπει να δραστηριοποιηθούμε με σύνεση. Σκοπός μας είναι η Δυτική Θράκη να παραμείνει σε τουρκικά χέρια, σαν ενιαίο σύνολο και σε κατάλληλο χρόνο και ευκαιρία να ενωθεί με την Μητέρα Πατρίδα [.....]. Εμείς δεν μπορούμε να αποδεχτούμε την απαλλοτρίωση τους τουρκικού αυτού τμήματος. Οι αδελφοί μας της Δυτικής Θράκης, σε πρώτο βήμα, πρέπει να αγωνιστούν για να κερδίσουν την ανεξαρτησία και την αυτονομία της Δυτικής Θράκης». Παρόμοια δήλωση έκανε και ο νυν Πρόεδρος της Τουρκίας ο κ. Ταγίπ Ερτογάν: «Για μας η Θράκη έχει ιδιαίτερη σημασία και έννοια. Η Θράκη ταυτόχρονα είναι Θεσσαλονίκη, Κομοτηνή, Ξάνθη, Ντομπρουτσά, Κίρτζαλι, Σκόπια...», καθώς επίσης, και με πρόσφατες δηλώσεις του, αμφισβητεί και την Συνθήκη της Λωζάνης του 1923.

Κατά συνέπεια θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη ότι, όσο η Τουρκία διατηρεί τις Οσμανικές δομές της, θα συνεχίσει να έχει την ίδια οσμανική συμπεριφορά, θέτοντας στόχους και αξιώσεις για την επανίδρυση της οσμανικής (οθωμανικής) αυτοκρατορίας με την μεσοπρόθεση-μακροπρόθεση σταθερή εθνική της στρατηγική.

Για τον λόγο αυτόν εξοπλίζεται με σύγχρονα-έξυπνα όπλα τελευταίας τεχνολογίας, όπως έχει προαναγγελθεί η αγορά αεροσκαφών F-35 - θα παραλάβει 100 μέχρι το 2021, και διαθέτοντας τον μεγαλύτερο αποβατικό στόλο στη Μεσόγειο και το δεύτερο στο ΝΑΤΟ, για να πετύχει τους ανωτέρω εθνικούς της στόχους, τόσο στο πεδίο μάχης, όσο και στο διπλωματικό πεδίο, διότι ο ισχυρός καθορίζει και το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων ή μιας ένοπλης σύρραξης. Σύμφωνα και με την ρήση του Θουκυδίδη: «Τα νομικά



επιχειρήματα έχουν αξία όταν εκείνοι που τα επικαλούνται είναι περίπου ισόπαλοι και ότι αντίθετα, ο ισχυρός επιβάλλει ότι του επιτρέπει η δύναμή του και ο αδύναμος υποχωρεί όσο του επιβάλλει η αδυναμία του».

Για να αποτρέψουμε λοιπόν τις επιθετικές βλέψεις της Τουρκίας θα πρέπει να ενισχύσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις μας με σύγχρονα-ευέλικτα-έξυπνα όπλα.

Τώρα θα μου πείτε, που θα βρούμε τα υπέρογκα χρηματικά ποσά που απαιτούνται, ενώ η χώρα μας βρίσκεται σε οικονομική κρίση-κατοχή.

Υπάρχει τρόπος, αρκεί να ακολουθήσουμε το παράδειγμα της πτωχευμένης Ελλάδας του 1900-1912, που παρά την δεινή οικονομική της κρίση την εποχή εκείνη, το 1900 δημιούργησε ταμείο εθνικού στόλου, στο οποίο διοχετεύονταν κληροδοτήματα και λιμενικά έσοδα για την προμήθεια νέων πολεμικών πλοίων. Μέσα σε έξι χρόνια το ταμείο

αγόρασε 8 αντιτορπιτικά. Το 1912 αγόρασε άλλα 4 μεγάλα αντιτορπιτικά και το σύγχρονο για την εποχή του υποβρύχιο το «ΔΕΛΦΙΝ». Συνολικά η πτωχευμένη τότε Ελλάδα προετοίμασε το Βασιλικό Ναυτικό με 4 θωρακισμένα- καταδρομικά, 14 αντιτορπιτικά, 1 υποβρύχιο, 6 τορπιλοβόλα, 6 κανονιοφόρους, 1 οπλιταγωγό και μία ναρκοθέτιδα.

Τον Αύγουστο του 1909 μια ομάδα Αξιωματικών του Στρατού και του Ναυτικού υπό τον Συνταγματάρχη Ζορμπά, εκδίωξαν την αναποτελεσματική-αναξιόπιστη πολιτική κυβέρνηση, φέρνοντας στην πρωθυπουργία τον Ελ. Βενιζέλο, και χωρίς χρονοτριβή αναδιοργάνωσαν και ενίσχυσαν τον Στρατό-Ναυτικό. Αγόρασαν το καταδρομικό –Θωρηκτό Γ. Αβέρωφ, μετά την αδυναμία των Οθωμανών να προκαταβάλλουν το ποσό των 250.000 στερλινών σε χρυσό, το ένα τέταρτο της αξίας του. Το ποσό αυτό δόθηκε ως δωρεά από τον μεγάλο ευεργέτη, Έλληνα από την Αίγυπτο Γεώργιο Αβέρωφ.

Με τις ενέργειες αυτές, της τότε πτωχευμένης Ελλάδας, αποκτήσαμε ισχυρό πολεμικό ναυτικό και με την άρτια εκπαίδευση των πληρωμάτων του Στόλου φτάσαμε, στις θρυλικές-νικηφόρες ναυμαχίες της Έλλης και της Λήμνου και όχι μόνο, που καθόρισαν το status quo του Αιγαίου, αλλά και την θετική εξέλιξη υπέρ των ελληνικών διεκδικήσεων στους Βαλκανικούς πολέμους.

Ας ακολουθήσουμε λοιπόν το παράδειγμα της Ελλάδας του 1900-1912, γιατί η οικονομία μας κάποτε θα ανακάμψει, η απώλεια όμως βραχονησίδων-νήσων-εδαφών της πατρίδας μας ουδέποτε θα επανέλθει.

Βρισκόμαστε στο τέλος μιας εποχής και στην αρχή μιας άλλης, του 21ου αιώνα. Στη γειτονιά μας υπάρχουν ένοπλες συρράξεις, ανακατατάξεις και πιθανόν χάραξη νέων συνόρων-δημιουργία νέων κρατών. Γι' αυτό θα πρέπει να είμαστε σε ετοιμότητα- κατάλληλα προετοιμασμένοι-συμφιλιωμένοι και με ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις, έτσι ώστε η Ελλάς και η Κύπρος να βρεθούμε έτοιμοι και μπροστά από τις εξελίξεις, για να μην ζήσουμε καταστάσεις, όπως των Ιμίων του 1996, και για να μην αναγκασθούμε να αποδεχτούμε τον όρο «Όχι στρατιώτες, όχι όπλα, όχι σημαίες» σε καμία νησίδα-βραχονησίδα-ελληνικό έδαφος.

ΙΣΙΟΛΕΞΟ ΝΟ 19

- 1)α)Υπολήπτομαι τους άλλους (ρήμα), β)Σάμπως το ήξερα
- 2)α)Η στάχτη στο τασάκι, β)Χάλκινο σκεύος για νερό.
- 3)α)Κηλιδώνω, λερώνω (ρήμα), β)Το χερούλι στα εργαλεία.
- 4)α)Συμπληρώνω κάτι (ρήμα), β)Η βροχή, η κακοκαιρία.
- 5)α)Το στήριγμα των γερόντων, β)Το κόκαλο.
- 6) Χτυπώ με ραβδί κάποιον (ρήμα).
- 7) Η συλλογή των σταφυλιών στο αμπέλι.
- 8) Ο άνθρωπος που είναι πολύ βρωμιάρης.
- 9) Σκοντάφτω σε κάποιο εμπόδιο.
- 10) Σιχαίνομαι γενικά την βρωμιά (ρήμα).
- 11) Χώνομαι, συμμαζεύομαι (ρήμα).
- 12)α)Δένω σφιχτά κάτι (ρήμα), β)Ξεφεύγει, λύνεται.
- 13)α)Η κριθαρόσουπα, β)Η βάση της ύφανσης στον αργαλειό.

Σημείωση του Αριστείδη Τερζίδη: Στην προσπάθεια μου να παρουσιάσουμε λέξεις από την μητρική μας γλώσσα που πάει να ξεχαστεί στο ισιόλεξο, και σε αυτό έβαλα λέξεις που πρέπει να διαβάζονται σωστά. π.χ. το Σίγμα στην αρχή της λέξης να το διαβάζουμε με το παχύ Σ = Συμός – Σιουτίζ – Σουρβά. Αλλιώς είναι γραμμένα και αλλιώς πρέπει να διαβάζεται για το σωστό νόημα.

Η λύση του προηγούμενου ισιόλεξου Νο 18.

- 1)α)Αγελάδ β)Αγγεύω, 2)α)Αγουρος β)Αδακά, 3)α)Αλάλητος β)Ακοή,
- 4)α)Αμοιραγο, β)Αν, αν, 5)α)Ανεβατό β)Αρμάδ, 6)α)Αχπαράζω β)Αψύς,
- 7)α)Μανουσιάκ β)Μάκα, 8)α)Μάντσο β)Μαλέας, 9)α)Μερτικό β)Μνιάο,
- 10)α)Μασοτέρ β)Μίχλα, 11)α)Νεραξία β)Νιάζω, 12)α)Νυφαδέυω, β)Νύφη,
- 13)α)Νανουρίζω β)Ντο;

Τερζίδης Αριστείδης (Ο Δίκαιος)

1	Σ					Σ								
2	Σ						Σ							
3	Σ							Σ						
4	Σ							Σ						
5	Σ							Σ						
6	Σ					Α				Ω				
7	Σ						Ο							Α
8	Σ						Τ				Σ			
9	Σ						Ι							Ι
10	Σ						Υ			Ι				
11	Σ						Κ							
12	Σ							Σ						
13	Σ							Σ						



Από το άρμητουμε της Τριγιάς

Ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό αρχείο του συλλόγου μας.

Αρχείο : Σπανίδου - Αραβίδου Γεωργία



Στην αυλή του σπιτιού του κ. Χρήστου Σπανίδη:
Όρθιοι από αριστερά:
 Λυκίδου Αγάπη
 Λυκίδου Σόνια
 Αραβίδης Γεώργιος
 Σπανίδου Γεωργία
 Σπανίδου Βάσω
 Σπανίδου Μαρία
 Τερζίδου Ανθή κρατώντας στην αγκαλιά της την εγγονή της Τερζίδου Αθηνά και στα αριστερά της η Χριστίνα Λυκίδου.
Καθιστοί από αριστερά:
 Γιαγιά Δεσποινί
 Σπανίδης Χρήστος
 Λυκίδης Παναγιώτης
 Λυκίδου Σοφία
 Σπανίδου Μαρία
 Σείταριδου Ελπίδα



Στο δρόμο για το χωράφι:
Από δεξιά:
 Βασίλης Γεωργιάδης
 Μαρία Σπανίδου
 Σπανίδης Ευάγγελος
 Σοφία Αραβίδου
 άγνωστη – άγνωστη.
Καθήμενη :
 η Όλγα Αβραμίδου.



Σε γλέντι στη Νέα Τραπεζούντα:
Από αριστερά:
 Σπανίδης Χρήστος
 Χαριτόπουλος Κων/νος
 Αδαμίδης Αδάμ.
 Αλχαζίδης Ιωάννης
 από το Φιλώτα Φλώρινας (πεθερός του Κων/νου Χαριτόπουλου) και ο Πολυχρονίδης Βασίλης



Φωτογραφία του 1955 στη μοναδική στέρνα του χωριού (Λουπά)
 Στο βάθος το νέο δημοτικό σχολείο του χωριού μας.

Αριστερά ο Σπανίδης Ευάγγελος

Μικρά και Μεγάλα Νέα του Χωριού μας

Ιερά Αγρυπνία Αγίου Ευγενίου του Τραπεζουντίου.



Στον μικρό Ναΐσκο του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζουντίου που χτίστηκε προς τιμήν του Αγίου, και βρίσκεται δίπλα στην εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής τελέσθηκε Ιερά Αγρυπνία την Παρασκευή 20 προς Σάββατο 21 Ιανουαρίου ημέρα εορτής του Αγίου Ευγενίου του οποίου τίμια Λείψανα φυλάσσονται εδώ και πολλά χρόνια στην ενορία της Νέας Τραπεζούντας.

Η Αγρυπνία τελέσθηκε προεξάρχοντας του εκπροσώπου της Μητρόπολης Κίτρους-Κατερίνης και Πλαταμώνος, Πανοσολογιστάτου Αρχιμανδρίτου πατήρ Ιωακείμ Οικονομικού, ο οποίος και εκφώνησε πανηγυρικό λόγο για το βίο του Αγίου, και συλλειτούργησε με τους σεβαστούς πατέρες Δημήτριο Σταυριανίδη και Χρήστο Ματσαρίδη, ενώ στο αναλόγιο έψαλαν τα μέλη της Βυζαντινής και Παραδοσιακής χορωδίας του Συλλόγου «Υψηλάντης» υπό την διεύθυνση του δασκάλου τους κ. Λάζαρου Τζορμπατζίδη. Πολλοί και φέτος οι ευλαβείς χριστιανοί που τίμησαν τον Άγιο, σ' αυτήν την πανηγυρική αγρυπνία, όχι μόνο από την Νέα Τραπεζούντα, αλλά και από τα κοντινά χωριά και την Κατερίνη. Οι κυρίες του Φιλοπτώχου Ταμείου αλλά και άλλες κυρίες της ενορίας μας ετοίμασαν εδέσματα τα οποία και μοίρασαν σε όλο το εκκλησιασμά μετά το πέρας της ιεράς αγρυπνίας.

Νέοι Δασικοί Χάρτες

Όπως μας ενημέρωσε το μέλος του Δ.Σ. του συλλόγου Υψηλάντης και πρώην υπάλληλος της Διευθύνσεως Δασών Ν. Πιερίας κ. Μιχάλης Παπαργυρόπουλος αναρτήθηκαν οι νέοι δασικοί χάρτες που αφορούν και το κτήμα του χωριού μας, και αναφέρονται κυρίως στο χαρακτήρα και όχι στο ιδιοκτησιακό των αγροτεμαχίων. Καλό θα είναι οι κάτοικοι να ενημερωθούν από τα σημεία υποστήριξης και όσον αφορά τον Ν.Πιερίας από την Διεύθυνση Δασών Πιερίας, στην οδό Ηπείρου 10 Γραφείο 3 και 4, 1ος όροφος στην υπεύθυνη κ. Ελευθεριάδου.

Για τυχόν αντιρρήσεις-ενστάσεις η προθεσμία για τους αιτούσιους του εσωτερικού είναι μέχρι τις 30 Μαρτίου 2017 ενώ για κατοίκους του εξωτερικού έως 20 Απριλίου 2017. Όσοι θέλουν μπορούν να ενημερωθούν και ηλεκτρονικά στην ιστοσελίδα www.E.K.X.A.GR

Εθνικός Ν. Τραπεζούντας



Συνεχίζει την καλή και σταθερή της πορεία η ποδοσφαιρική ομάδα του χωριού μας ο «Εθνικός» και όλα δείχνουν ότι θα διεκδικήσει με αξιώσεις την άνοδο στη Β' ερασιτεχνική κατηγορία της Ε.Π.Σ. Πιερίας είτε με απευθείας άνοδο είτε μέσω της διαδικασίας των μπαράζ.

Επιμέλεια :
 Παραδεισόπουλος Βασίλειος.